

[8th April 1953]

(After lunch—3 p.m.)

V.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) THE KRISHNA ANICUT ENQUIRY COMMITTEE REPORT.

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, there seems to be no quorum.”

MR. SPEAKER :—“ There is quorum.”

* THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

That the Krishna Anicut Enquiry Committee Report be taken into consideration.’

I would like to say only a few words. The Members of this House are aware that after the damage to the Krishna anicut, a committee was appointed to go into the causes for the occurrence of the damage and the committee submitted its report. A copy of this report has been supplied to the Members of this House and I do not think it necessary for me to go through the various details furnished in that report. The committee made certain recommendations. Some of them are short-term remedies and some long-term remedies. So far as immediate repairs are concerned, they have all been executed and the crops have not suffered on account of the damage to the anicut. The long-term remedy proposed by the committee is the construction of a road-cum-regulator bridge. That has been examined and an estimate has been prepared both by the Chief Engineer for Highways and the Chief Engineer for Irrigation. The estimated cost is about Rs. 236 lakhs. The Government sanctioned the estimate and sent it to the Centre for their consent. Any irrigation work which costs more than one crore of rupees under the present circumstances will have to get the consent of the Centre for being taken up by the State Government. There is also another reason. The bridge that is sought to be constructed is over a national highway. The whole cost will have to be borne by the Centre, the bridge being over a national highway. For these two reasons, the scheme has been sent to the Centre. Members are also aware that a token provision has been made in the Budget for 1953-54. As soon as the consent of the Centre is received, the work can be taken up.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Krishna Anicut Enquiry Committee Report be taken into consideration.’

“ Hon. Members who have given notice of amendments will move the amendments.”

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ Sir, I move—

*‘ Add the following at the end :—**“ and on such consideration the House is of opinion that the Chief Engineer, Sri Venkatachari, was responsible for the events of May 1952, and was guilty of negligence.*

8th April 1953] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

It also recommends to the State Government to undertake the construction of the road regulator bridge immediately."

The amendment was duly seconded.

SRI M. LAKSHMANASWAMY :—“ Sir, I want to know from the Hon. Minister on what date the estimates were received from the Chief Engineer and on what date this Government sent the proposal to the Central Government.”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member first move the amendment. Then he can ask for whatever information he wants.”

SRI M. LAKSHMANASWAMY :—“ I move—

‘ Add the following at the end :—

“ and on such consideration the House regrets to note—

(i) the failure of the Government to take necessary steps to begin the road-bridge-cum-regulator work by March 15, 1953;

(ii) the failure of the Government to ensure regular water-supply to Krishna delta ryots in the year 1952-53;

(iii) the failure of the Enquiry Committee to take note of the Krishna Collector's report at the time of damage;

(iv) the failure of the Government to take note of the inspection reports of the Chief Engineer after the damage in May 1952.”

The amendment was duly seconded.

SRI C. V. K. RAO :—“ Sir, I move—

‘ Add the following at the end :—

“ and on such consideration, this House is of opinion that the Government has erred in appointing Sri Venkatachari as a member of the Committee, who should have been a witness before the Committee to answer the question of neglect and defect in the operation and maintenance of the anicut.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ The motion as well as the amendments are now before the House for discussion.”

SRI C. V. K. RAO :—“ On a point of information, Sir. I would like to know whether we will get a chance to explain our amendments.”

MR. SPEAKER :—“ Certainly. As soon as Mr. Rajagopala Rao finishes his speech, I shall give a chance.”

SRI K. RAJAGOPALA RAO :—“ Sir, కృష్ణా అనకట్ట విచారణ కమిటీ నివేదికను చర్చ కావాలని కోరటానికి ”

[8th April 1953]

MR. SPEAKER :—“ అధ్యక్షా ఆని చెప్పలేదండీ.”

SRI K. RAJAGOPALA RAO :—“ Sir ఆని మొదటనే చెప్పానండీ.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ వారు మొదట యింగ్లీషులో Sir ఆని చెప్పి, తర్వాత తెలుగులో మాట్లాడటానికి ప్రారంభం చేశారండీ.”

SRI K. RAJAGOPALA RAO :—“ అనకట్ట విచారణ కమిటీ రిపోర్టును ఈ వేళ చర్చించడానికి కొన్ని ముఖ్యమైన కారణాలు ఉన్నవి. ఈ అనకట్టకు కలిగిన ప్రమాదం విషయంలో P.W.D. శాఖలో కలిగినటువంటివి అనే ప్రధానమైన లోపాలు బయటపడ్డాయి. నాటిని సరిదిద్దుకోటానికి ప్రభుత్వం అవలంబిస్తున్న విధానాలు తెలిసికోటానికి, అందులో భుక్తులుంటే తప్పులు సరిదిద్దుకోటానికి, తగిన సలహాలు యివ్వటానికి చర్చ అవసరమని భావించాము. అలాగే ఈ అనకట్టకు ప్రమాదం జరిగినపుడు యిక్కడ అనుమానాలకు హేతువైనటువంటి ప్రభుత్వం ప్రధానంగా అవలంబించినట్టి విధానము గమనించవలసియున్నది. ఆ విధానాలవల్ల కలిగినటువంటి లోపాలు అన్నింటినీ బయటపెట్టాలనే అభిప్రాయపడుతున్నాము. కమిటీ చేసిన సూచనలమీద సింహావళికనం చేసి ప్రభుత్వ అభిప్రాయాన్ని పొందటానికి కూడ చర్చ కావాలని కోరాము. ఈ ముఖ్యోద్దేశ్యము దృష్టిలో పెట్టుకొని, చర్చ కావాలని కోరినప్పుడు ప్రభుత్వము అంగీకరించినా, అంగీకరించకపోయినా చాలా కాలయాపన జరిగింది. ఈనాటికైనా యిక్కడ అవకాశము కలిగించినందుకు సంతోషమే. మన రాష్ట్రంలో భుక్తులుంటే మేజరు ప్రజల్లో ఈ కృష్ణా అనకట్ట అనేది ఒకటి. ‘It is a paying project also.’ గవర్నమెంటు ఎన్టీమేట్ల ప్రకారమే 16.6 లక్షల రూపాయలు కృష్ణా అనకట్టమీద ఖర్చుపెట్టినట్లు మనకు కనబడుతున్నది. ఈ సంగతి సభవారికి ఎంతకు తెలియజేస్తున్నానంటే యింత లాభ సాటిగా భుక్తులుంటే ఈ ప్రాజెక్టు విషయంలో ప్రభుత్వం అవలంబించిన విధానం వల్ల మన రాష్ట్రంలో ఆంధ్ర ప్రజలకు కలిగిన నష్టము ప్రభుత్వం ఎంత ఆశ్రద్ధ, నిర్లక్ష్యం చేసిందిన్నో నేను point out చేసేదానికి పూనుకొని చెబుతున్నాను. సర్వకాలం పాలు యిచ్చేటటువంటి పాడి ఆవులు భద్రపరచుకొని తగు జాగ్రత్తతో కాపాడుకోవాలని లోకులు అంతా సామాన్యంగా తెలుసుకోవలసిన విషయం. ఈనాడు మన రాష్ట్రాని కంతటికిని పాలిచ్చి కాపాడేటటువంటి ఈ కృష్ణా అనకట్ట అనే పాడి ఆవుకు ప్రమాదం జరుగుతూవున్నదంటే ఈ ప్రభుత్వము యొక్క ఆశ్రద్ధ, నిర్లక్ష్య భావమువల్లనే కలిగిందని ప్రజలందరూ అంటున్నారు. ప్రభుత్వం ఈ విషయంలో ఎంత నిర్లక్ష్యం చూపించిందో సభ్యులందరూ గుర్తించాలి. యిదంతా చూస్తే ఆంధ్ర ప్రజలపట్ల ప్రభుత్వం సవరితల్లి ప్రేమ చూపుతున్నట్లు రుజువు అవుతున్నది.

3-10
p.m.

“అంతేగాదు. ఈ కృష్ణా అనకట్ట ప్రమాదం విషయంలో చర్చ సాగినప్పుడు మరొక విషయాన్ని సభవారి దృష్టికి తీసికొనిరావలసియున్నది. అనకట్ట విచారణ కమిటీ రిపోర్టు ప్రజలు చూచినప్పుడు P.W.D. మంత్రిగా భుక్తులుంటే శ్రీ రంగారెడ్డి గారు యిచ్చిన జవాబుగాని, ప్రభుత్వం చూపించిన వైఖరిగాని చూస్తే అనకట్ట పరిస్థితిని చాలా superficial గా వారు పరిశీలించారేగాని, అందులో భుక్తు లోతుపాతులను అవగాహన చేసుకోవడానికి దాని అభిప్రాయాలను అర్థంచేసుకోటానికి అనకట్టను మరింత భద్రంగా నిర్వహించడానికి తగుచర్యలు ప్రభుత్వం తీసుకోలేదు. అందుచేత చర్చ సమయంలో ఆ విషయాలన్ని ప్రభుత్వ దృష్టికి మరల తీసికొని రావలసిన

8th April 1953] [Sri K. Rajagopala Rao]

అవసరం వున్నది. అయితే ఈ రిపోర్టును మనము చూచినతర్వాత మనకు కనబడుతున్నది, కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలున్నవి. ఆనకట్ట విషయంలో యిన్నాళ్లుగా ప్రభుత్వం చూపిస్తున్నటువంటి నిర్లక్ష్యం, P.W.D. శాఖవారు ఆవలంబిస్తున్నటువంటి విధానము చాలా defective గానూ, నష్టకరంగానూ వున్నదని సభాపతికి చూపదలచుకొన్నాను. ఈ P.W.D. శాఖను పూర్తిగా overhaul చేసి ఈ ఆనకట్టను భద్రముచేయకపోతే మన రాష్ట్రంలో నీటి వనరులు పంపిణీచేయటమేగాను వసతులను భద్రంగా కాపాడటానికిగాను, ఏలాటి అవకాశము లేకుండాపోతుందని ప్రభుత్వానికి మననిచేయదలచాను. అవి ఆ విధంగా చేయక ఈ విచారణ కమిటీని నియమించటంలానూ, నియమించిన కమిటీ చేసిన సూచనలను పాటించడంలానూ ప్రభుత్వం ఆవలంబించిన విధానం చాలా లోపభూయిష్టంగా వుందని చెప్పక తప్పదు. విచారణ కమిటీని నియమించటంలానూ సదరు కమిటీలోకి సభ్యులను ఎన్నుకోవడంలోనూ ప్రభుత్వం ఆవలంబించిన విధానం సరియైనదికాదనినీ, అనుమానాస్పదమైనదనినీ ప్రజలలో చాలా అనుమానాలకు దోహదమిచ్చిందని గుర్తు చేయదలచుకున్నాను. ఎందుకంటే కమిటీకి సభ్యులను ఎన్నుకోనేటప్పుడే ప్రభుత్వం పక్కలో కాలేసింది. ప్రజలకు అనుమానాలు వుండటం మంచిదే. రాజకీయ ప్రాజెక్టులను supervise చేస్తూ అన్ని విషయాలను అజమాయిషి చేస్తున్నటువంటిది అంతాగూడా Chief Engineer వెంటటాచారిగారే. వీరి ఆశ్రయమే ఆ ఆనకట్టకు ప్రమాదం సంభవించిందని ప్రజలు అనుమానపడుతున్నప్పుడు విచారణ కమిటీలో ఈ వెంటటాచారిగార్ని వుంచడం అనేది సరి అయిందిగాదు. వీరు సహజంగా, వారి తప్పిదమునంతా ఈ రిపోర్టువల్ల బయటికి రాకుండా కప్పిపుచ్చి వుంటారని ప్రజలందరు అనుమానపడ్డారు. అంతేగాదు, మరొక ముఖ్యమైన విషయం గమనించాలి. గవర్నరు ఉత్తర్వాసలలో ఈ ఆనకట్ట రిపోర్టు విషయం ముందుగా మనకు చెప్పబడలేదన్నది. అదృష్టవశాత్తూ, దురదృష్టవశాత్తూ, మంచికో, చెడుగుకో, ఎందుకైనాగాని, యిప్పుటి ఒక సంవత్సరంనుంచి మన రాష్ట్రంలో ఈ ప్రభుత్వమీద, పరస్పర అనుమానాలు చాలా పెద్దగా వచ్చినవి. ఎలాగోతాని కొందరు తమిళులమీద, ఆంగ్లం అలా అనుమానాలు సాగించవలసివచ్చింది. వాస్తవిక పరిస్థితులను గమనించకుండా, reality ని దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా, ఏ ప్రాంతములో ఏ ప్రమాదం కలిగిందో, ఆ ప్రాంతంలోని ప్రజలయొక్క విశ్వాసమును ప్రభుత్వం సంపాదించుకోవటానికైనా, ప్రభుత్వం ఈ కమిటీలో Chief Engineer వెంటటాచారిగారినిగూడవేసినందువల్ల ఆ సభ్యులమీద ప్రజల అనుమానాలకు దారితీసిందని చెబుతున్నాను. కాబట్టి ప్రాథమిక సూత్రాలను గమనించకుండా, ఆ కమిటీలో ప్రధాన కార్యదర్శిగా శ్రీ వెంటటాచారిగారిని వేయటమనేది ప్రజల విశ్వాసాన్ని ప్రభుత్వం దూరంగాన లేక పోయిందని అంటున్నాను. ప్రజలందరి ఆభిప్రాయానికి విరుద్ధంగా వాస్తవిక పరిస్థితులనుబట్టి, ప్రజల దృక్పథాన్ని గమనించకుండా. ఈ కమిటీలో వీరిని సభ్యులుగా వేయడం ప్రభుత్వం avoid చేసియున్నట్లయితే బాగుండేది. విచారణలో ధోరణిగూడా వేరుగా మారియుండేది అందువల్ల నిజస్థితి బయటపడకుండా ఈ కమిటీ సభ్యులు రిపోర్టు పంపడమనేది శోచనీయం. ఎటులైనా ప్రభుత్వం ఒక కమిటీని వేశారు కమిటీని represent చేసేటప్పుడు, సభ్యులు తమయొక్క బాధ్యతలు, విధులు, సక్రమంగా, గుర్తించి, వ్యవహరించి నట్లయితే బాగుండేది. కాని అట్లు జరుగలేదు. కమిటీలో సభ్యులుగా వుండేటట్లు ఆ ప్రాంతపు పెద్ద మనుష్యులను యింకను యిద్దరిని, వేయటానికి ప్రభుత్వం పూనుకోలేదు. నేనుగూడా ఒక రూపేణ ఈ కమిటీ సభ్యులను ముందుగా చూచవచ్చాను. ఎందుకంటే విచారణ సందర్భంలో కమిటీలోవున్న

[Sri K. Rajagopala Rao]

[8th April 1953]

యిద్దరు పెద్ద మనుష్యుల ముందుకు సాక్ష్యం యివ్వటానికి కొంతమంది ఆ ప్రాంతపు పెద్ద మనుష్యులు వచ్చివున్నారు. కమిటీ ఆవలంబించిన వైఖరి విచారణకు సంబంధించిన వర్తకంలో వారు చూపించిన ధోరణి అంతా చూస్తే చాలా అవమానకరంగాను, గర్వనీయంగాను, శున్నదనిగూడా చెప్పవలసియున్నది. ఉదాహరణంగా ఒక విషయం చెబుతున్నాను. అందులోని యిద్దరు పెద్ద మనుష్యులు, Chief Engineer అయిన వెంకటాచారిగారు, Sri Raghavan గారు వారిద్దరూ ధోరణిచూస్తే విచారణ సక్రమంగా జరుపలేదు. ప్రజల తరఫున, public సంస్థల తరఫున సాక్ష్యమివ్వడానికి వచ్చిన పెద్ద మనుష్యులను, వారు సరియైన దృక్పథంతో విచారణచేసి సాక్ష్యం తీసుకోకుండా ముర్రయ్యేక త్రోవన cross-examination చేయడం జరిగింది. కమిటీ సభ్యులైనవారు, సుహృద్భావంతోను, సహకారభావంతోను మనస్ఫూర్తిగా విచారణచేసి శున్నట్లయితే బాగుంటేది. కాని అట్లు జరుగలేదు. ఉదాహరణ చెబుతున్నాను. ఆనకట్ట పాతడికొయింది. తగు జాగ్రత్త తీసుకొని వెంటనే మరమ్మత్తు చేయాలని, సాక్ష్యంకి వచ్చిన పెద్ద మనుష్యులు చెప్పగా ఆనకట్టను పడకొట్టి, కొంత గా కట్టియింటూరా అని పేలవంగా కమిటీ సభ్యులధిగారు. అలాగే Chief Engineer గారు తగు శ్రద్ధ తీసుకోలేదు. వారు శ్రద్ధవహించి ఈ విషయంలో జాగ్రత్తపడి శున్నట్లయితే ఈ ప్రమాదం జరిగివుంటేది గాదు. వారు మద్రాసులో ఎక్కడో కూర్చొని ఈ ఆనకట్ట విషయంలో పూర్తిగా అశ్రద్ధవహించినందున ఈ ప్రమాదం జరిగిందని వారు చెప్పగా, నా office మద్రాసునుంచి మార్చి, బెజవాడలో పెట్టుకోమంటూరా అని Chief Engineer వెంకటాచారిగారు మలతనగా సమాధానం యిచ్చారు. విచారణాంశాలుగూడా రికార్డు చేయుటకు యీ కమిటీ సభ్యులు జాగ్రత్తవహించలేదు. కమిటీ విచారణకుగాను సరియైన సాక్ష్యం నేకరించి జయప్రదముగా యీ విచారణ పూర్తిచేయటానికి ప్రభుత్వం యీ కమిటీని నియమించుమా పూర్తి అధికారం ప్రభుత్వం యిచ్చిందా అని ప్రశ్నిస్తున్నాను. కమిటీ సభ్యులను నియమించడంలో గాని, విచారణ జరపడంలోగాని అనేక లోపాలు జరిగినవి.

“మరొక విషయం. ఈ కమిటీకి యిచ్చినటువంటి terms of reference లో ప్రభుత్వం కొన్ని లోపాలు చేసింది. విచారణ వివిధంగా జరగాలి? సాక్ష్యం నేకరించడంలో ఏ ఏ విషయాలు బైటకు లేవాలి? ఆనకట్టకు కలిగిన నష్టం ఏమిటి? ఈ నష్టం పూడ్చటానికి, తిరిగి ఆనకట్టకు శాశ్వత మరమ్మత్తు చేయటానికి తగిన వర్కలు ఏమి? అనే విషయాలు విచారించినట్లయితే మంచిదేగాని, అటువంటి విషయాలు ఆమూల్యంగా వర్కలోకి రానేలేదు. అయితే యీ కమిటీ విచారణ ఆనకట్ట బాగు పరచటానికి ఏమి వర్కలు తీసుకోవాలి అనే విషయాలు terms of reference లో ఒక ఆంశముగా లేకపోవడమనేది ప్రభుత్వానికి గుర్తుచేస్తున్నాను. ఎందుకంటే అనేకమంది పెద్ద మనుష్యులు సాక్ష్యం యివ్వటానికి వెళ్లగా, వారు చెప్పేటటువంటి మాటలను రికార్డుచేయ సభ్యులు నిరాకరించారు. ఎందుకు రికార్డు చేయరని ఆ పెద్ద మనుష్యులు అడగగా ఆ విషయాలు మా విచారణలోని భాగముకాదని సభ్యులు సమాధానం చెప్పారంటే ప్రభుత్వం విచారణాంశాలు పూర్తిగా నిర్ణయించలేదని నిర్ధారణగుచున్నది. అందువలన కమిటీ విచారణలో ప్రజలు యివ్వదలచినటువంటి విషయాలు సాకల్యంగా ఆ కమిటీ రిపోర్టులో ఉడహించటానికి వీలు లేకుండా పోయింది. పెద్ద మనుష్యులు చెప్పే విషయాలు అయిననూ రిపోర్టుచేయక నిరాకరించారు. ప్రజలయొక్క కష్టసుఖాలు కనిపెట్టేటందుకు వేసిన విచారణ కమిటీనా ఇది అని ప్రభుత్వాన్ని ప్రశ్నిస్తున్నాను. కాక ఏదో ప్రజల కళ్లనీళ్లు తుడవటానికి, Chief Engineer గారిని తప్పిదమునుండి తప్పించటానికి వేసిన కమిటీగా ఉందని

8th April 1953] [Sri K. Rajagopala Rao]

అనుకోవలసివచ్చింది. ఈ విషయాలు అన్నియు ప్రతికలద్యారా ప్రజలు అందోర
నలు చేశారంటే యీ అందోరనకైనను తల బిగ్గి తమ రిపోర్టులనైనా ఆ విషయాలు
గురించి ఏమైనా సందర్భాలు వ్రాశారంటే, అవేవియు రిపోర్టులో కనబడలేదు. ఈ
విధంగా ఆత్మప్రకరమైన విచారణ జరపటానికి ప్రభుత్వం యిటువంటి కమిటీని ఎందుకు
వేయవలసి వచ్చింది? వాస్తవిక పరిస్థితులను ప్రభుత్వానికి తెలుపుకోటానికి సావ
కాశం లేకుండా పోయిన యీ కమిటీ విచారణ ప్రజలు కోరరని ప్రభుత్వం గుర్తిం
చాలి. ప్రభుత్వం కమిటీ విచారణాంశాలు definite గాను, పూర్తిగాను నిర్ణయించి
వున్నట్లయితే, విషయాలు అన్నియు సాకల్యంగా ప్రభుత్వ దృష్టికి గోచరమయ్యేవి.
ప్రభుత్వం ఈ విషయంలో Chief Engineer గారి తప్పు కష్టపుచ్చటానికి వేసిన కమిటీ
ఆస్పద్యారా అగుచున్నది.

“ఇక పోతే, ఈ రిపోర్టులో యిచ్చియున్న టువంటి వివరాలు ప్రభుత్వం పూర్తిగా 3-20
పరిశీలించవలసియున్నది. కమిటీ రిపోర్టులో ఉన్న టువంటి వివరాలు సమగ్రమైనవైనా p.m.
అని ప్రభుత్వం విచారించవలసిన అవసరమున్నది. ఈ కమిటీ వచ్చి ఎంతవరకు పని
చేసింది? ఈ విచారణవల్ల ప్రజలకేమైనా ఉపకారము జరిగిందా? అనే విషయాలు
ప్రభుత్వ దృష్టిలో ఉన్నట్లు కనబడదు. ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం తీకమైన కృషిచేయ
లేదు. పోనీ, ప్రభుత్వముయొక్క Chief Engineer అయినా విచారణ చేశారంటే,
అదిగూడా చేయలేదు. ఈ ఆనకట్టకు యింత ప్రమాదం యిదివరకెన్నడు జరగలేదు.
ఇక ముందైనా ఈ నాదిరి ప్రమాదం రాకుండా చేయటానికి ఈ కమిటీవారు ఏమైనా
సూచనలు చేశారా? ఈ వివరాలలోకి పోయేముందు, లోపాలలో చాలా భాగము
మనకు కనబడుతున్న టువంటివి అనకట్ట మరమ్మతు అనే చెప్పాలి. ఈ మరమ్మతులో
నూడా P.W.D. వారు ఎంతో అడ్డుగా సంచరిస్తున్నారు. దేశములో లక్షల కొద్ది,
కోట్లకొందిగా ఉన్న ప్రజల జీవితమంతయు ఈ ఆనకట్టమీద ఆధారపడివున్నది. పాడి
అల్ల వంటి యిటువంటి పెద్ద ప్రాజెక్టును కాపాడటానికి P.W.D. శాఖవారు ఆశ్రద్ధ,
నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు. ఆ శాఖలోని ఉద్యోగస్తులూ నైనంచి క్రిందివరకు ఒకరొక
రిలూ co-ordination లేదు. క్రిందివారు ఏమీ చేస్తున్నదిన్నీ వైవాధికి తెలియదు.
వారు చేసిన పనులకునూడా appreciation అనేది కనబడదు. అందుచేత ప్రజల
కెంతో ప్రయోజనకరంగా ఉండే ఈ ప్రాజెక్టు విషయంలో P.W.D. వారు తీసుకో
వలసిన జాగ్రత్త తీసుకోలేదని ప్రభుత్వం గుర్తించలేదు. వరదలు వచ్చినప్పుడు ఆనదికి
ఆయుధపట్టులాంటి ఈ ఆనకట్టను సరియైన మరమ్మతులో వుంచి, వివిధమైన వరదలకున్నూ
తట్టుకో నేటట్లుగా చూడవలసిన బాధ్యత ఈ P.W.D. వారిదే యున్నప్పుడు, ఈనాడు
ఈ ప్రమాదానికి ఈ డిపార్టుమెంటును నిర్వహిస్తున్న శ్రీ వెంకటాచారిగారిది కాదని ప్రభు
త్వమువారు అనగలరా? ఈ విచారణ కమిటీలో వారిని సభ్యులుగా వేసినంతమాత్రాన
ఈ తప్పు నుండియు, ఈ బాధ్యతనుండియు ఎట్లు తప్పించుకోగలరు? ప్రభుత్వం
మటుకు దీనిని ఎట్లు హద్దించగలదు? ఇంతేకాకుండా ఈ P.W.D. వారి నిర్లక్ష్యము
ఆశ్రద్ధ విషయంలో యింకను కొన్ని సంగతులు చెప్పదలచాను. ఈ ఆనకట్టకు
మొత్తముమీద కలిగిన నష్టాలను వివరిస్తున్నాను. 1952 వ సం॥ మే నెలలో ఒక
సారి వరదలవల్ల ఆనకట్టకు నష్టం సంభవించింది. ఈ నష్టానికిగాను P.W.D.
శాఖవారు వివిధమైన చర్య తీసుకోలేదు. ఇది సామాన్యమైన నష్టంకాదు. ఈ వర
దలవల్ల ఆనకట్టకు గండ్లు పడ్డవి. మొత్తము గండ్లలో ఒకదాని లోతు 14 అడు
గులున్నది. అసలు నీటిమట్టం ఆనకట్టకు ఎంత ఎత్తున్నదంటే 16 అడుగులు
ఉన్నది. పడహారు అడుగులు మాత్రమే యున్నటువంటి ఈ ఆనకట్టకు పడనాల్గు
అడుగుల గండి పడ్డదంటే ప్రభుత్వం దీన్ని గురించి ఆ గండి పూడ్చటానికి ఏమీ చర్య

[Sri K. Rajagopala Rao]

[8th April 1953]

తీసుకున్నది? దీనిక ప్రభుత్వం యిచ్చే సమాధానం ఏమిటి? మే నెలలో మళ్ళా వరదలు వచ్చినట్లయితే, ఆ అనకట్ట పూర్తిగా కొట్టుకుపోయి ఉండేది. తర్వాత నెవ్వరినూ నెలలో వరదల మూలంగా పడిన గండ్లకు ప్రభుత్వం తీసుకున్న చర్య ఏమి? జూన్ నెలలో మరమ్మతులు పూర్తి అయినవని అన్నారు. మరమ్మతులు పూర్తి అయినవని రిపోర్టురాగానే Executive Engineer, Chief Engineer గాల్గి తెలియజేశారా? May నెలలో జరిగినప్పుడు Chief Engineer వచ్చి చూచినట్లయితే ఈ ప్రమాదం జరిగివుండేదేకాదు. వారికి ఈ వివరాలు అన్నియు తెలియవని చెప్పుకుంటున్నారు. ఇవే రిపోర్టులో ఉన్నటువంటి ముఖ్యమైన లోపాలు. ఇదంతా Chief Engineer ను తనయొక్క భాధ్యతనుండి తప్పించడానికి, ఆయనను రక్షించటానికి ప్రభుత్వం ప్రయత్నించింది. అనకట్టకు పడునాలుగు అడుగుల లోతున పడకొండు గండ్లు పడడము మూలాన యంత పెద్ద ప్రమాదం జరిగేటంతవరకు Chief Engineer మే నెలలో గండి పడ్డ దగ్గరనుంచినట్టి, తగు శ్రద్ధ ఎందుకు తీసుకోలేదని అడుగుతున్నాను. దీనికి Chief Engineer యిచ్చే సమాధానం ప్రభుత్వం హర్షించ గలరా? ప్రభుత్వం యీ సమాధానంతో తృప్తిపడగలరా? Executive Engineer, Superintending Engineer వ్రాసిన రిపోర్టులమీద Chief Engineer వెంకటాచారి గారు ఒక పర్యాయము అయినా ఈ గండ్లుపడ్డ ప్రదేశాన్ని చూశారా అంటే, చూచినట్లు లేదు. అది అటుండనివ్వండి P.W.D. మంత్రిగారైన రంగారెడ్డిగారు బెజవాడలో మకాం చేస్తూన్నప్పుడు ప్రజలు కృష్ణా నదిలో గండ్లు పడ్డందున నీరంతా కొట్టుకుపోయిందనినీ, పంటలకు సరిగా నీరు అందుతుందో లేదో అని ప్రజలు భయపడుతున్నారనినీ, ప్రజలు వెళ్ళిగోలు పంనే, ప్రజలు భయపడటానికి అవసరమేమి లేదు పట్టుకొని అన్నీ పదిలముగా నేడైనా వి; మరేమి భయపడనవసరములేదని చులకనగా జవాబు యిచ్చారు. ఈ ప్రమాదం ఎటువంటిదో, ప్రజలు ఎంత అదుర్దాతో తనవద్దకు వచ్చి చెప్పుకుంటున్నారు అనియైనా శ్రీ రంగారెడ్డిగారు ఆలోచించలేదు. దిన ఆంధ్రపత్రిక, ఆంధ్రప్రభ, విశాలాంధ్ర మొదలైన పత్రికలలో ఈ వివరాలన్నీయు ప్రచురించబడ్డాయి. మంత్రిగారైనటువంటివారు ప్రజలను మభ్యపెట్టే జవాబులు యివ్వకపోతే యీ పట్టుకొని సరిగా ఉన్నవో లేవో వారైనా నిజస్థితి తెలుసుకోకుండా చులకనైన జవాబు లివ్వవలసిన అవసరమేమి వచ్చింది? మంత్రి శ్రీ రంగారెడ్డిగారు గాని Chief Engineer గారు గాని ఈ ప్రమాదంయొక్క లోపాలు అవగాహనచేసుకొని నిజ పరిస్థితులు విచారించనే లేదు.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“మరొక విషయము చెబుతున్నాను. ఇప్పుడున్నటువంటి Executive Engineer Superintending Engineer యొక్కను వేరే యితర P.W.D. ఉద్యోగస్థులు ఈ అనకట్ట మరమ్మతు యంతవరకు పూర్తి అయినదిన్నీ చూచి గ్రామాలకు వెళ్లి ప్రజలకు నీళ్ళ సరకుంగా అందుతున్నవా, లేదా, అనే విషయం ప్రజలను విచారించి వారి యొక్క భయోత్పాతాలను, అందోళనలను నివృత్తిచేశారా? ఈ మరమ్మతుల విషయంలో సాధ్యమైనంతవరకు కాలయాపనచేస్తూ వచ్చారుగాని, శీఘ్రచర్యలు తీసుకోలేదు. కృష్ణా డెల్టా ప్రాంతానికి సంబంధించిన రెవెన్యూ ఉద్యోగస్థులుగాని, P.W.D. ఉద్యోగస్థులుగాని మంత్రిగారుగాని, ప్రజలవద్దకు వెళ్లి వారి భయాందోళనలను యంతవరకు తీర్చలేదు. ఎవరికివారు వారివారి స్థానాలలో కూర్చున్నారు. ప్రజల కష్టాలు తీర్చేవారు ఒకరుగూడా కనబడరు. సర్కారు జిల్లాల కింతటికిని ఆయన పట్టుగాయండే ఈ అనకట్టకింద సుమారు పడకొండు లక్షల యకరాలకు పంటకుగాను నీరు సప్లయ చేసేది. ఈ అనకట్ట బేసివాల్ చెబుతగిలినది కమిటీ నివేదికలో

8th April 1953] [Sri K. Rajagopala Rao]

వాతారు. ప్రభుత్వము యిచ్చినటువంటి డబ్బు రూ 82,500 లు ఈ ఆనకట్ట గండ్లకుగాను మరమ్మత్తులకింద ఖర్చుచేశామన్నారు. ఈ మరమ్మత్తులవల్ల ఈ ఆనకట్టకు శాశ్వతంగా ప్రమాదం లేకుండాపోయిందా అని ప్రజలు ఈ P.W.D. శాఖ వారిని అడిగితే, గవర్నమెంటువారు రూ 82,500 లు శాంక్షనుచేశారు, అడబ్బు ఈ మరమ్మత్తుకుగాను ఖర్చుచేశాము. శాశ్వత మరమ్మత్తు అని మేము చెప్పలేము. ఏవో తాత్కాలికమరమ్మత్తు చేశామని సమాధానంచెప్పారు. మరల ఈ ఆనకట్టకు ప్రమాదం వస్తుందోరాదో మేము చెప్పలేమనిగూడా సమాధానం చెబుతున్నారు. శాశ్వత మరమ్మత్తులకు ప్రభుత్వం ఎందుకు పూనుకోగూడదంటున్నాను. బేస్ వాలుకు డెబ్బతగిలిందంటే, యింకొకసారి వరదలువస్తే, ఆనకట్ట పూర్తిగా పోతుండేమా అని ప్రజలు భయపడుతున్నారు. ఎప్పుడో సెప్టెంబరు నెలలో ప్రమాదం జరిగితే, ఇంత వరకు శాశ్వత మరమ్మత్తుకు ప్రభుత్వం అస్కార మివ్వలేదు. ఆనకట్ట ప్రమాదాన్ని గురించి చెప్పే ముందు యింక కొన్ని వివరాలు చెప్పడలచుచున్నాను. 1940 వ సంవత్సరమునుంచి 1949 వ సంవత్సరమువరకు ఈ తొమ్మిది యేండ్లుగా ప్రతి సంవత్సరము యీ ఆనకట్టకు డెబ్బతగులుతూ ఉండడం మనమందరము చూస్తూ వస్తున్నాము. ఆసలు యీ ఆనకట్టకు డెబ్బతగలటం, దీనివర్గితలో సామాన్యంగా యిప్పటికి పది పదిహేను సంవత్సరాల కొకసారి యీ ఆనకట్టకు డెబ్బతగులుతూ వచ్చింది. మరల 1952 వ సంవత్సరంలో యీగొప్పప్రమాదం సంభవించింది. మను ఘోలు ప్రాణాలుకూడా కోల్పోయారు. ఈ ప్రమాదాల సంగతి ప్రభుత్వానికి తెలియనిదికాదు. ఈ ప్రమాదం రాకుండా తప్పించటానికి P.W.D. శాఖ చేస్తున్న పని యేమిటి? P.W.D. శాఖవారు నిర్దిష్టము చేస్తూంటే, ప్రభుత్వం అశాఖమీద ఎందుకు చర్యలీసుకోరు. P.W.D. Workshop లోని చిక్కులను కొన్ని వివరిస్తున్నాను. P.W.D. signals సరిగా పనిచేయడంలేదు. Workshop లోని చిక్కులు, వాటికి సంబంధించిన rules and regulations లో చాలా లోపాలున్నవి. అవన్నీ మార్చవలసివుంది. ఈ signals మరమ్మత్తు చేయాటానికి, యింకా యితర అజమాయిషికి యిదివరకు Mechanical Engineer ఉండేవాడు అట్లాంటిది యిప్పుడు Civil Engineer ను చేశారు. Mechanical Engineer చేసే పనులు, Civil Engineer చేయగలడా అని ప్రభుత్వాన్ని అడుగు తున్నాను. ఈ Civil Engineer గూడా యీ ఆనకట్ట విషయంలో అశ్రద్ధ చేశాడు. ఎన్నో సార్లు యీ P.W.D. signals పనిచేయనే లేదు. యిదివరకు నాలుగు, మూడు messages యివ్వవలసి వచ్చినప్పుడు యీ signal system ఎందుకూ గూడా పనికిరాకుండా పోయిందన్నారు. దీన్ని గురించి P.W.D. శాఖాని, ప్రభుత్వంగాని తీసుకున్న చర్యయేమి? ఈ కారణాల వల్ల P.W.D. శాఖవారు ముఖ్యంగా దీన్ని నిర్వహించేటటువంటి Chief Engineer వెంటకాచారిగారు చూపినటువంటి నిర్దిష్టము, అశ్రద్ధ యీ ప్రమాదానికి పూర్తిగా బాధ్యులని చెప్పక తప్పదు.

“ఆనకట్టకు మద్దతుగా Regulator Road Bridge ఆనకట్టకు ఎగువన కట్టితే ఆనకట్టకు ప్రమాదం తప్పుతుందని Chief Engineer report లో నివేదించబడి యున్నది. యీ రిపోర్టువచ్చి యిప్పటికి రెండు నెలలు అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం యితర వరకు శ్రమచర్యలు తీసుకున్నట్టులేదు. ప్రస్తుతము యీ కృష్ణానది ఆనకట్ట విషయములో ప్రస్తుత పరిస్థితులను బట్టి యీ బ్రిడ్జిని మళ్ళీ మళ్ళీ కాలమువచ్చి వరదలు రాక ముందు పూర్తిచేయక పోతే, యిప్పుడున్న ఆనకట్టకాస్తా ఏమవుతుందో ప్రభుత్వం ఆలోచించాలని కోరు తున్నాను. కాబట్టి ప్రజలక్షేమమేగనుక యీ ప్రభుత్వం నిజంగా చూస్తున్నారని రుజువు చేసుకోవాలని వుంటే, యీ బ్రిడ్జి విషయం శీఘ్రంగా

[Sri K. Rajagopala Rao]

[8th April 1953]

చర్యలు తీసుకుంటారని నమ్ముతున్నాను. కాబట్టి P.W.D. శాఖలోని లోవాలన్నీ గుర్తించి, అలావాలను సరిచేయటానికి చర్యలు తీసుకోవాలని కోరుతూ, regulator road bridge విషయంలో శీఘ్ర చర్య తీసుకోవలసిందిగా ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ విమమిస్తున్నాను.”

3-30
P m.

SRI C. V. K. RAO :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the report of the Krishna Anicut Enquiry Committee is presented to this House to whitewash the grave blunders committed by the Government affecting the ryots, and the people of the State in particular, by the Public Works Department. The final conclusions that the committee have come to are that the ryots' interests were protected, and the Government discharged their responsibilities properly. That is the report that has been placed before this House. It is only after enormous damage has been done to an important anicut, namely, the Krishna Anicut, and a number of lives have been lost in an accident that occurred there, and ryots have been affected, the Government have come forward with this report to whitewash the whole guilt. The Government knew full well that the anicut was constructed one hundred years ago. In the report it is stated that the Government felt that it would last for one hundred years, and there was no need for the Government to look after the anicut for one hundred years to come. In May 1952 (I am now speaking on the report), according to the report, Nature was responsible for heavy floods, and as such the damage occurred. I would like to know why is it that the Public Works Department which is in fact a technical department and the Public Works Department Minister never cared to look after this. They had to wait, according to the scientific data, for one hundred years! On that score the Government have committed a grave blunder. They have completely neglected it, and they now want to lay the blame on the floods that occurred in May 1952. Now they say that everything is all right, they have attended to the minor repairs, and that they are appealing to the Central Government for sanctioning the scheme. They say that all will be well hereafter. That is the attitude the Government are adopting. The Government appointed a gentleman to serve on this committee who, as a matter of fact, even from a judicial standpoint, ought not to have been appointed. The officer appointed (Sri Venkatachari, Chief Engineer) was in fact the head of that Public Works Department branch who has got to answer why this serious blunder has occurred. He should have been a witness, and not a Member of that Committee. He should have been examined thoroughly. Certain non-official gentlemen should have been appointed to that Committee. But the Government did not care to get at the truth. The Government are really not interested in the people. As such, they wanted to appoint the very gentleman, who, as a matter of fact, should answer how the accident occurred, to be the judge himself. That is the very reason why in the report it has been stated that information was not furnished to the Chief Engineer. I would like to know what these Nawabs in the Secretariat were doing then. They were simply

8th April 1953]

[Sri C. V. K. Rao]

there in order to receive fat salaries? Whenever any irregularity occurs, they would like to throw the blame on the subordinates. That is the actual position. In the report, referring to the Chief Engineer, at the end, it has been stated, 'his dual position as Chief Engineer and as a Member of the Committee has been difficult, but he has unreservedly placed all the information available at the disposal of the committee.' I would like you, Mr. Deputy Speaker, to note the particular wording, 'as a Member of the Committee has been difficult.' Surely he should not have been a member of the Committee. So, in the preparation of the report and in arriving at the truth, there must have been plenty of difficulties. In conclusion the report says, 'they have no doubt that the enquiry would be of some assistance to him as it has disclosed several matters which would not ordinarily have come to his notice as falling within the competence of the local Superintending Engineer'. This gentleman wants to palm off the responsibility to the subordinates. I would have liked the Hon. the Minister himself to answer the charge. But here is another Nawab, namely, the Chief Engineer, who perhaps considers himself to be much superior to the Hon. Minister himself, and puts the blame on the subordinates. So, when a Committee has been appointed with such personnel, how could we expect them to arrive at the truth? How could we expect them to make any changes to rectify the mistakes that have been committed, and to improve that anicut? The Hon. Minister has himself admitted that nothing would be done in regard to this out-dated anicut which ought to have been replaced long ago and the sanction of the Government of India obtained to improve the anicut. It has become the fashion of the Government, which styles itself a democratic Government, to throw the responsibility on everybody except on itself. As far as the ryots are concerned, the Government have the audacity to say that the ryots' rights have been protected. I submit, Sir, that the ryots have suffered enormous loss. Food production has been severely affected by the negligence of the Government. Even four months after so much damage has been done, nothing tangible has been done to help the ryots. The Government have got to answer all this. After listening to the criticisms, I would very much appreciate if the Government come forward to attend to this important work and rectify the mistake. The work is not yet completed. The Krishna delta ryots were not supplied with water in 1952-53. The repairs carried out are so meagre and minor that they will not make any great change in the situation. I submit that the report is presented only to be rubber-stamped by a submissive majority in the House in order to whitewash the gross negligence on the part of the Government.

"With these words, Sir, I resume my seat."

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—"అక్కడ, . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The hon. Member can speak in English."

3-40
p.m.

[8th April 1953]

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—" Sir, as the Hon. the Finance Minister wants me to speak in English, I shall try to speak in English with my limitations of language. Whenever I feel difficulty, I shall speak in Telugu.

First of all, I must pay my tributes to all the people who sacrificed their lives while serving the people, for their patriotism. I include among them every one, from Sri Vepa Krishnamurthi down to the ordinary worker. Next, I shall quote the following Telugu poem in this connection :—

‘వరమడిగిన కుంతిచేత, వాసప్ర చేతః’

ధర చేత, శల్యు చేతను

అరయంగా కట్టడిల్లె నాయ్వురిచేత?

That is what we have to say to-day. What is the story of the Krishna Anicut? Sir, the one man who is responsible for this mishap is the Arjuna who killed Karna taking advantage of his weak point. Here that Arjuna is Sri Venkatachari. But he is not an Arjuna with all the good traits of Arjuna, but he is an Arjuna in the sense of killing other people taking advantage of their weakest and disadvantageous points.

“ Then, in 1947 there was a report recommending the construction of the regulator bridge. But the Chief Engineer ignored the whole thing and did not take prompt action. Again, as my hon. Friend Sri C. V. K. Rao said, this particular anicut was an outdated one. It was constructed in 1852.

“ Then, Sir, I myself had been a witness before the Enquiry Committee and I objected to the membership of Sri Venkatachari on the Committee. This can be verified even now from the records. One will be surprised to know how we were asked to go and give evidence before the Committee on a certain day by 2 p.m. at the Superintending Engineer's Office, Vijayawada. A telegram was sent on that day at 1-30 p.m. from Guntur by the District Collector and we received it at 3-30 p.m. But we were asked to go before the Committee for giving evidence the same day at 2 p.m. This is how the Committee managed things. Anyhow, I took the opportunity of appearing before the Committee at a later stage and I objected to the presence of Sri Venkatachari on the Committee. He was a criminal, but there he was put on the Committee as a judge. It was explained to me that he was put on the Committee because it was felt that he would be helpful in furnishing the necessary records. From this, we can see how the department is working in a co-operative spirit. Now, there are two sections in the Public Works Department. One is the Electricity branch and the other is the Irrigation branch. Both of them are connected with the Krishna Anicut. The anicut was constructed by the Irrigation Department. There is also an electric line running from Vijayawada to Guntur. There has been some damage done to this electric connection but it has not been repaired so far. I was telling many of my friends that it would lead to some disaster.

8th April 1953] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

Finally, it really culminated in a disaster. Sir, we sympathise with the families of the deceased. The Government and Sri Venkatachari have made us sympathise with them also. Now, the latter resigned just before the Committee's Report was published. If he was not a culprit, why did he resign just then? The Committee state at the end of their Report, 'They have no doubt that the enquiry would be of some assistance to him . . . ' That means it would be of assistance to Sri Venkatachari. Why? Because it has disclosed several matters which would not ordinarily have come to his notice. That is why he was not bold enough to face the public as Chief Engineer and he resigned.

"In the body of their Report, the Committee state as follows:—

'It (the anicut) was constructed between 1852-1855. It is seen from Walsh's history of the Krishna Delta that in 1893 an attempt was made to raise the crest of the anicut by 3 feet to meet the increasing needs of the delta. This was promptly followed by damage to the anicut itself and it is on record that the addition was dismantled and removed in the following year and 3 feet falling shutters were provided instead. There was also a crack in the body wall of the anicut itself, and though it is not stated where exactly the crack occurred, it is possible that it was in the region of the fourth set of shutters as now located. This surmise gains some degree of probability from the recorded fact that the original bed of the river was very deep somewhere about here and that the depression was filled up by sand before foundation wells for the body wall were sunk. The falling shutters which were installed when the addition to the crest was removed, were automatic; they dropped of their own accord immediately the flood rose a few inches above their top and lay flat on the crest until they were lifted again by manual labour when water was standing a foot or so above the crest. The ayacut of the Krishna Eastern and Western deltas as originally contemplated was in the neighbourhood of 5-80 lakhs of acres, while it is now about 11 lakhs of acres. The 3 feet falling shutters originally installed were found to be inadequate by about 1913 or 1914. Even by 1908 the ayacut had increased to such an extent that Mr. Reid who was then investigating the Krishna Reservoir Project, considered that it was necessary to raise the Krishna anicut shutters to 5 feet to meet the requirements of the delta and to 7 feet, if the extra supplies that would be available from the Krishna Reservoir were to be efficiently handled. The matter was not pursued then but came up again in or about 1917, when a localization committee was working with the object of limiting extensions to the ayacut. It was ultimately decided in 1922 that the present 6 feet shutters should be installed and the work was executed in 1923-25.'

"Then, about the construction of a regulator bridge, the Committee have stated as follows:—

'From the point of view of cost, we do not think that there would be very much to choose between the two alternatives, while the second is to be distinctly preferred as a permanent measure for meeting adequately the irrigation requirements of the deltas. The regulator can be easily combined with a road bridge. . . . A proposal for a regulator and bridge was first submitted to Government in Irrigation Chief Engineer's letter No. 121/37 C-1, dated 16th January 1937. A further scheme was submitted through the Board of Revenue in 1941-42 and orders were passed by Government in their Memorandum No. 1009-D/42-1, dated 7th April 1942. The Chief Engineer brought this up again and the Government finally ordered in P.W. No. 1161, dated 23rd June 1943, that the papers would be recorded.'

"So, finally, the papers were recorded. That was in 1943. Therefore, as Head of the Irrigation Branch, the Chief Engineer shelved the whole thing.

"I have no time at my disposal to speak more. I appeal to the Government that my amendment may be accepted and that the construction of the regulator bridge may be taken up. The

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [8th April 1953]

Chief Engineer resigned just before the publication of the Committee's Report. If he had remained in office one day longer, my idea would have been otherwise. But the very fact that he went out of office just before the Committee's Report was published is proof positive of my contention.

3-50
p.m.

"Let the Government consider the verdict of the public and the Assembly also. I request the Government to undertake the laying out of the regulator and to avoid the big anicut being washed out. It would not take much time to complete this. I appeal to the Government to undertake the work immediately. The Andhra State is coming. I am not much mindful about that even. We must have some water tomorrow. If the anicut is washed out, then there will be no Andhra State. It is an agricultural area. If the anicut goes, then it will become like other famine-stricken areas and the Hon. the Revenue Minister will have to come to our rescue. Instead of his coming to our rescue let the Public Works Department Minister come to our rescue. I once again request the Government to undertake this work."

SRI M. LAKSHMANASWAMY:—“ఉపాధ్యక్ష, ఈ రిపోర్టును యీ పూట చర్చించడంలో భద్రయంనా ప్రశ్నచర్చకు రాలేదు. అయితే అవిషయములో నేను అడగవలసిన విషయాలు కొన్ని ఇప్పుడు నేను P.W.D. మంత్రిగారిని అడుగుతున్నాను. వారు నా ప్రశ్నలకు సమాధానాలను చెబుతారని ఆశిస్తున్నాను. మొదటిది ఏమిటంటే కృష్ణానది మీద Regulator-road bridge ని గురించి ప్రభుత్వానికి Chief Engineer గారు ఏ లేడిన estimates ను పంపించారు? తర్వాత ప్రభుత్వం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి యీ estimates ఏ లేడిన పంపించారు? ఈ రెండు ప్రశ్నలకు మంత్రిగారు సమాధానాలు తప్పకుండా చెప్పాలని కోరుతున్నాను. మంత్రిగారు యిచ్చేటటువంటి సమాధానాలను బట్టి ప్రభుత్వం తన వాద్య తన నిర్వహించారా లేదా అని ప్రజలు నిర్ణయించటానికి అసమాధానాలు తోడ్పడు తవి. దీనితో వాటూ యిప్పుటికి తాత్కాలిక రిపేర్సుకొన్ని జరుగుచున్నవి. ఈ రిపేర్సుకుగాను యిప్పుటికి ఎంత మొత్తము ఖర్చు పెట్టడము జరిగింది? రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ విషయం చెప్పియున్నట్లయితే వాగా ఉండేది. ఎందుకేతనంటే యీ వివరాలు బడ్జెటులో ఎక్కడను కనబడలేదు. ఇంత మొత్తము ఎక్కడనుంచి ఖర్చు పెట్టడం జరిగింది? ఈ రోజువరకు ఎంత మొత్తము ఖర్చు పెట్టారో ప్రభుత్వం చెబితే, మా సందేహ నివృత్తి అవుతుంది. తర్వాత Chief Engineer report ను పరిశీలించేటప్పుడు, ఆ రిపోర్టులో అన్ని విషయాలు యీ రోజున చర్చించ వచ్చురేదు. కృష్ణానది అన కట్ట మరమ్మతులు ఎంతవరకు పూర్తి అయినవిన్నీ, ఏరీతిలో నున్నవిన్నీ వాటిని జాగ్రత్తగా పరిశీలించుచున్న పెద్దమనుష్యులద్వారా ఆర్మచుతూనే వున్నది. క్రిందటి సారి బడ్జెటు సమావేశంలో జనరల్ డిబేటులో ఈ విషయాన్ని నేను తీసుకొని వచ్చినప్పుడు Chief Engineer గారి తప్పిదములు సమర్థించటానికి మంత్రిగారిపట్టి గారు ప్రయత్నించారు. ఈ విషయములో నేనొక ప్రశ్న అడుగుతున్నాను. ఇంత వరకు నామిత్రులు అడగవలయుంటి విషయాలను అడుగుతున్నాను. ఓకేసారి చర్చించి అటుతర్వాత ఆ మరమ్మతుజరిగింది అన్న తర్వాత Chief Engineer ఆ ప్రదేశానికి వెళ్లి ఆమరమ్మతులు ఎంతవరకు అయినవని చూచివచ్చారా? చూచివచ్చి, ఏమైనా రిమార్కులు వ్రాశారా? వ్రాసి ఉన్నట్లయితే యీ డామేజికి సంబంధించిన వాద్య తన నైతికవిధమగుతుందని, ఆ రిపోర్టులో ఆయన ఈ విషయం ప్రస్తావించలేదా? అలా

8th April 1953] [Sri M. Lakshmanaswamy]

ప్రసావించటానికి ఆ విచారణ కమిటీలో సభ్యుడుగా నుండిన కారణంచేత, ఆ తప్పిదము తనమీదపడుతుందనే ఉద్దేశ్యముతో రాజీనామా యిచ్చారు అనేదానికి ప్రభుత్వంకాదని చెప్పగలదా? చెప్పగలిగితే నాకు అధ్యంతరములేదు.

“ తర్వాత ప్రభుత్వం మొట్టమొదట జూన్ రిపోర్టులో జరిగిన విషయాలు కూడా చెబుతున్నాను. తాత్కాలికముగా చేసిన మరమ్మతులవల్ల ఈ అనకట్టు క్రిందసాగుబడి అయ్యే పడకొండు లతుల యకరాలు సాగుబడి సవ్యంగా ఆవుతుందా? సాగుబడి అయ్యేటట్లుంటే, రెండవ పంటకు నీరు సఫల్యము ఆవుతుందా లేదా అనే విషయాలు పరిశీలించవలసియున్నది. రెండవ పంటకు నీరుచాళి పంటలు సప్తపదు తాయని ప్రజలు అందోళన చేశారు. ఈ విషయం అక్కడ వున్న P.W.D. ఆధికార్లకు చెప్పుకుంటే, ఈ విషయంవారి చేతులలో లేదని సమాధానాలు యిచ్చారు. అలాగే రెండవ పంటకు సప్తమే జరిగింది. ప్రజలకు మంచిసీళ్లు సఫల్యము కావటానికి చాలకుండా ఉన్నది. అంటే, ప్రభుత్వం ఈ రెండవ పంటకు ఎక్కడనుంచి నీరుసఫల్యము చేయగలరని ప్రభుత్వాన్ని అడుగుతున్నాను. కాబట్టి ఈ విషయాలన్నియు ప్రభుత్వం దృష్టిలో పెట్టికొని ప్రభుత్వం భాద్యత వహించాలని చెప్పవలసి వుంది. అంటే కాకుండా ఈ సంవత్సరం ఈ regulator bridge కొరకు ప్రభుత్వం ఏమైనా కృషిచేసిందా? ప్రభుత్వానికి యిటువంటి బ్రిడ్జి విషయంలో శ్రద్ధ వున్నట్లుంటే, యీ మధ్య శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు డిల్లీకి వెళ్లినప్పుడు ఈ విషయాన్ని Central Government వారితో సంప్రదించి ఏమార్చి నైలలోనో దీన్ని ప్రారంభించటానికి ప్రయత్నంచేసి వుండేవారు. కాని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు తమమీద భాద్యత పడకండానున్నూ, యీ బ్రిడ్జిని ప్రారంభించకుండానున్నూ ఉండాలనే దృష్టితో వారు ప్రవర్తించారు. ఎందుకంటే యీ మేనెలలోగా యీ బ్రిడ్జిని ప్రారంభించకపోతే, తర్వాత వానాకాలమువచ్చి వరదలవల్ల యీ బ్రిడ్జిని కట్టటానికి అవకాశం లేకపోవచ్చు. అందువల్ల ప్రభుత్వం ఈ విషయములో ఏమాత్రం శ్రద్ధ తీసుకోలేదని చెప్పక తప్పదు. అయినప్పటికీ యికమీదట నైనను ఈ పని ప్రారంభించినప్పటికినీ, ఎక్కువ పని పూర్తికావటానికి వీలుంటుందో లేదో చెప్పలేము. ప్రభుత్వం Central గవర్నమెంటువారికి పంపాము అంటే, Central గవర్నమెంటునుంచి యీ స్క్రీము శాంక్షను కావటానికి యింకా ఎంత కాలము పట్టినో గూడా తెలియకున్నది. ఇంతకాకుండా ఆంధ్రరాష్ట్ర స్థాపన ప్రారంభం ఆవుతున్నదనే సాకుతో యీ స్క్రీము నైట్టి చేయడముకూడా జరిగితే జరగవచ్చు అనుకుంటాను. కాబట్టి ప్రభుత్వం నా ప్రశ్నల కన్నీటికిని జవాబులు చెప్పి, నా అనుమానాలను నివృత్తి చేయమనిస్తే, ప్రభుత్వంవారు ఆవలంబిస్తున్న policy యీ విధంగావున్నదనిస్తే, అనుమానాలకు దోహదమిస్తున్నదనిస్తే, సభ్యులకు తెలియజేస్తూ, మరొకసారి నా ప్రశ్నలకు సమాధానాలను చెప్పమని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ ముగిస్తున్నాను.”

* SRI M. HANUMANATHA RAO :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, now after six months of the Report being prepared, we are asked to consider it. I am reminded of the saying that six months after the thieves entered the house, the dogs began to bark. This is something-like-that. I hold this Government mainly responsible for the damage that occurred to the Krishna anicut and for the further risk to which it is subjected even to-day. While I hold the Government responsible for this damage, I would like to make three points. When we take the historical background of the

[Sri M. Hanumantha Rao] [8th April 1953]

anicut into consideration, it is clear from the report itself that it has outlived its age. Almost 100 years back it was constructed and the people's impression now is that the engineers who were constructing the anicut then opined that it would not live for more than 100 years. That impression is almost confirmed by the report that is given to us. It was subjected to damages in the year 1893. Again it was subjected to damages in 1926-27. Then again in 1940-41, the aprons were greatly damaged. Since 1946, for five years continuously, year after year, the second and the third aprons got damaged. When such is the historical background of the anicut can a Government, and that too, Rajaji's Government, afford to neglect and ignore what has been happening to it? This Government immediately after coming to power should have gone into the question, enquired into the details of the whole thing and found what was essential for the anicut to be kept in good order. But they did not do like that and in May 1952, damages were already taking place owing to floods—unusual floods they were—and not less than eleven scours occurred there all along the line.

4 p.m. “ And this Government did not devote that serious attention which it deserved even then. They did not send their Chief Engineer to enquire into the matter. They did not take the advice of the technical experts all over the country. They did not invite the Central Government to help them in this matter. So, Sir, after some time, again in September 1952, greater damage was done to the anicut. Due to this the lives of seven officers and workers of the Engineering department were taken away. It also brought to the delta people very great concern, anxiety and difficulties. For these reasons the Government must certainly be held responsible for all that has happened to the anicut.

“ Sir, it is clear from the report itself that the anicut cannot resist for long. The foundations are not strong enough. The version of the Committee is that the anicut is something like a superstructure on a loose sandy soil and is subject to the risk of being washed away at any moment. That is the position and Government have not taken proper steps to protect the anicut. What has happened has happened and even after that, after September 1952, did the Government devote proper attention to the anicut? My opinion is that they have not devoted serious attention to this. Why do I say so? Because the Chief Engineer has again pointed out that even after the temporary repairs that were carried out, the anicut is subject to great danger. The anicut might be washed away at any moment if there should be floods, because the anicut is so weak. That is the warning of the Chief Engineer. Did the Government move in the matter even after this warning? No, they did not. They think they can satisfy the people by saying temporary repairs are being carried out, everything would be alright, they would get the required water and therefore they need not worry. They do not care to go deep into the matter and devote earnest and serious attention to it. Again when the Chief Engineer himself recommended that the construction of a road-regulator alone can save the anicut from

8th April 1953] [Sri M. Hanumantha Rao]

further danger, did the Government move in the matter? They did not. Government ought to have taken up the construction of the road-regulator this year itself. Even though it is nearly two months since this recommendation was made by the Chief Engineer, the Government have not moved in this matter. Correspondence is still going on between this Government and the Central Government. The summer will be over in about a month's time and it does not appear that the work would be taken up before that. Sir, the question of formation of the Andhra State comes as the main obstacle for the Government to take up many such questions. In this case also I do not know whether they have the same excuse to offer. But I say in this case that explanation won't hold any water at all. This is a serious thing. If this is not attended to food production would be upset. Our country is deficit in the matter of food and the position would become still worse if 11 lakhs of acres were allowed to become barren by any damage that might be done to the anicut. Therefore this is an urgent matter. It has not been taken up seriously by Government. As one of my hon. Friends pointed out, Rajaji ought to have gone to Delhi and moved the Central Government to take action in this matter. He has not done it. Neither did the Hon. Minister for Public Works move in this matter. We are only told here that correspondence is going on between this Government and the Central Government. It is no good saying so. It is the responsibility of this Government and if any damage is caused to the anicut by further floods, Government cannot wash away their guilt in the matter.

"Sir, the entire thing is being mismanaged from top to bottom, by the Government. I am not speaking of the former Government. They are not here now. The responsibility of the former Government was there. But after this Government came into power they too did not care to look into the matter. The present position is pregnant with danger. If action is not taken immediately, Government would be putting 11 lakhs acres of delta land in danger. This will affect our food position and production. Therefore I oppose this motion and strongly feel that some censure must be passed against the Government. It is evident from the report itself, that it is the responsibility of the Government. Nobody can deny it. Government might offer some lame excuses. Sir, in spite of these things, I would appeal to the Government even at this stage, at this late hour to do what all they can in this matter. They must move in the matter quickly. If anything could be done before the 15th May, let them attempt it and do it immediately. We would all help them in the matter. In fact we are seriously concerned with this anicut. Not only we, the Communist Party, but the people who live in the Krishna delta and the entire people of Andhra are agitated over this. Therefore, once again I appeal to Government to move quickly in the matter and do what all they can, do in the matter."

SRI T. POTHA RAJU :—“ఉపాధ్యక్షా, ఈ క్రిష్ణా అనకట్ట Enquiry Committee యొక్క రిపోర్టుచూస్తే, ఈ విషయములో ప్రభావమైన చర్యల

[Sri T. Potha Raju]

[8th April 1953]

ప్రభుత్వముమీదనే ఉన్నదని రుజువుచున్నది. అందులో ముఖ్యంగా రాజగోపాలాచారిగారియొక్క బద్ధత చాలా పెద్దగా ఉందని నా అభిప్రాయము. దానికి కారణాలు చెప్పతాను. 1925 వ సంవత్సరములో, మొట్టమొదట దఫా ఈ క్రిష్టా ఆనకట్టమీద 6 అడుగుల ఎత్తున పట్టర్లు పెట్టినప్పుడు crest of the anicut కు పై 6½ లేక 7 అడుగుల నీరు ప్రవేశించినట్లయితే, ఆ నీటియొక్క వొత్తడిని, అది భరించలేదు, ఆనకట్ట చెబ్బితింటుందనే విషయము 1926 వ సంవత్సరములోనో లేక మరు సంవత్సరములోనో తెలిసింది. 1926, 1927 వ సంవత్సరమునుంచి, ఆనగా ఈ క్రిష్టా ఆనకట్టకు ఇప్పుడున్నటువంటి 6 అడుగుల పట్టర్లు పెట్టినప్పటినుంచి, అది water pressure కు తట్టుకోలేకుండా ప్రతి సంవత్సరము వరుసగా చెబ్బితింటున్నదని ప్రభుత్వానికి తెలుసును. 1937 వ సంవత్సరములోనే, Chief Engineer ఈ లోపాన్ని గుర్తించి, ఈ 6 అడుగుల పట్టర్లపై ప్రయోజనంలేదని, వరదలు వచ్చినప్పుడంతా ఇది చెబ్బితింటుందని, అందువల్ల దీనికి regulator కట్టవలసిన అవసరమున్నదని ప్రభుత్వానికి recommend చేయడం జరిగిందని ఈ రిపోర్టులో స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది. 1937 వ సంవత్సరము అంటే అప్పుడు రాజగోపాలాచారిగారు ప్రధానమంత్రిగా ఉన్నటువంటి కాలము. ఆ విధంగా వారు ఈ మద్రాసు రాష్ట్రానికి అప్పుడు ముఖ్యమంత్రిగా ఉండినప్పుడు, మొట్టమొదటి దఫా ఈ regulator కట్టవలసిన అవసరమున్నదని వారికి రిపోర్టు సమర్పించబడినది. అటువంటిప్పుడు రాజగోపాలాచారిగారు గాని, వారి మంత్రివర్గము గాని ఎందుకు ఈ విషయాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించి దాన్ని నిర్మించేందుకు పూనుకోలేదని ఆడుగుతున్నాను. 11 లక్షల ఎకరాలకు సాగు చేయగలిగినటువంటి ఇంత ముఖ్యమైనటువంటి ప్రాజెక్టు విషయంలో వారు ఎందుకు ఆతడవహించారు? 42 వ సంవత్సరంనుంచి దాదాపు ప్రతి సంవత్సరం recurring గా damage అగుచున్నదే, దీన్ని తొలగించడానికి రాజగోపాలాచారిగారి ప్రభుత్వముగాని, ఆ తరువాత వచ్చినటువంటి మంత్రివర్గముగాని 1946 వ సం॥లో వచ్చిన మంత్రివర్గముగాని ఏమీ చేసిందని ఆడుగుచున్నాను. రాజగోపాలాచారిగారి మీద, వారి మంత్రివర్గముమీద ఆంధ్రులు అనుమానపడుతున్నారంటే అందుకు ఇదే రుజువుచేస్తున్నది. లేకపోయినట్లయితే ఈ ఆనకట్టకు ప్రతి సంవత్సరం ఈ విధంగా damage తగులుచున్నప్పుడు, దీనిపైన 6 అడుగుల, 7 అడుగుల నీరు ప్రవేశించినప్పుడు, ఆ water pressure కు ఇది తట్టుకోలేదని రిపోర్టుచేయబడినప్పటికీ మేనెలలో వరదలవల్ల ఈ ఆనకట్ట చెబ్బితింది చూచి మరల నెట్టెండులో ప్రమాదము ఏర్పడేవరకుగూడ ప్రభుత్వము ఈ విషయంలో ఏమీ శ్రద్ధవహించలేదంటే, వారి దృష్టిపము వివిధంగా ఉందో అలాగే చింత కోవచ్చును. తరువాత, rules and regulations లో లోపాలున్నాయని ఆఫీసర్లలో co-ordination సరిగా లేదు అనేటటువంటి minor విషయాలున్నాయిగాని వాటి నేమీ నేను చెప్పదలచుకోలేదు. ప్రధానమైనటువంటి విషయాన్ని మాత్రము అడుగుచున్నాను. 1937 వ సంవత్సరంలోనే రాజగోపాలాచారిగారు ముఖ్య మంత్రిగా ఉన్నప్పుడే, ఈ 6 అడుగుల పట్టర్లపై ప్రయోజనంలేదు, ఆనకట్ట చెబ్బితింటుంది, కనుక regulator నిర్మించడం అవసరమని Chief Engineer రిపోర్టు ఇచ్చారు కదా? తరువాత అప్పుడప్పుడు వరదలవల్ల ప్రమాదము ఏర్పడుతున్నది. ముఖ్యంగా కొద్ది సంవత్సరములనుండి, ప్రతి సంవత్సరము తప్పకుండా ఆనకట్ట చెబ్బితింటున్నది గదా? అలాంటిప్పుడు, 1937 వ సంవత్సరములోనే ఈ విషయాన్ని తెలుసుకొన్నటువంటి అప్పుడు ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నటువంటి రాజగోపాలాచారిగారు ఈ ప్రమాదాన్ని తొలగించడానికి ఆనకట్టను భద్రపరచడానికి ఏమీ చేశారు? పోనీ వారి తరువాత

8th April 1953] [Sri T. Potha Raju]

వచ్చిన వారి అనువర మంత్రివర్గముగాని, ఏ మంత్రివర్గముగాని ఈ విషయములో శ్రద్ధ లీసుకొన్నదా అని అడుగుచున్నాను. తరువాత మరల ఇప్పుడు రాజగోపాలాచారిగారి ఆధ్వర్యాన విర్వడిన మంత్రివర్గము వచ్చింది కదా, ఈ ప్రభుత్వము వచ్చి గవ్వటించి ఏమి చేసింది? ఈ మంత్రివర్గాలన్నీ ఎవరెవరు ఏమేమి చేశారని తెలుసుకోవడానికి చరిత్ర లేకపోలేదు. ఇంజనీర్లయొక్క చరిత్ర లేకపోలేదు, రివిన్యూబోర్డుయొక్క చరిత్ర లేకపోలేదు. ఇవన్నీగూడ గత పరిస్థితులను స్పష్టంగా తెలుపుతాయి. వీటన్నిటివల్ల ఈ అనకట్టుకు రెగ్యులేటర్ కట్టవలసిన అవసరమెంతైనా ఉన్నదని తెలుస్తున్నది. అయినప్పటికిగూడ ప్రభుత్వము ఈ విషయంలో ఏమీ శ్రద్ధ వహించకుండావున్నదనిగూడ రుజువుగుచున్నది.

“రెండవది, 1937 వ సంవత్సరమునకు పూర్వమే, Highways department, 26 వ సంవత్సరంలోనే, ఎప్పుడైతే ఈ 6 అడుగుల ఖట్టర్లు పెట్టారో, అప్పుడే ఆ ట్రంకు రోడ్డు వైన నడుస్తున్న traffic ను దృష్టిలో పెట్టుకొని ఒక రోడ్డు బ్రిడ్జి కట్టాలని, కృష్ణా రైల్వే బ్రిడ్జి దిగువ ఒక రోడ్డు బ్రిడ్జి అవసరమని కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సూచించి, ఒక కోటి రూపాయలు దానికి ఎస్టిమేటు వేసియుండినది. తిరువాత 1937 వ సంవత్సరంలో రాజగోపాలాచారిగారు ముఖ్య మంత్రిగా ఉన్నప్పుడు, ఈ అనకట్టుకు regulator అవసరమని చెప్పి చీఫ్ ఇంజనీరు recommend చేస్తూ, దానికి 63 లక్షల రూపాయలు ఎస్టిమేటు వేశారు. ఈ సర్దుమును దృష్టిలో పెట్టుకొని, ఈ కృష్ణా అనకట్టు రైలాంగానికి ప్రజలకు చేరుస్తూ service ను, దానియొక్క ఉపయోగాన్ని గురించికూడా దీనికి regulator, road bridge ని కట్టేందుకు ఏ మాత్రము శ్రద్ధ చూపకుండా ఉన్నది. ఈ Enquiry Committee Report ప్రభుత్వానికి సమర్పించబడి ఇప్పటికి సుమారు 6 మాసములైనదిగదా, దాన్ని గురించి చర్చ ఈనాడు అనగా అది వచ్చిన 6 మాసములకు, జరుగుచున్నదంటే, ప్రభుత్వము దీనిమీద ఎంత శ్రద్ధ వహిస్తున్నదో అలూచించుకోవచ్చును. ఈ regulator-road bridge యొక్క అవసరాన్ని Highways department, ఇంజనీర్లు సూచించినప్పటికీ, Highways department రోడ్డు విషయంలో మద్రాసు గవర్నరు మెంటు ఒప్పుకొనిన వెంటనే పని ప్రారంభిస్తామని చెప్పి సిద్ధంగాఉన్నప్పటికినీ, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి మాదాదాని అవశ్యకతను తెలియజేయబడినప్పటికినీ ఈ మద్రాసు ప్రభుత్వము ఏ విధమైన శ్రద్ధ లీసుకోకుండుట చాలా శోచనీయము. నిజంగా రాజగోపాలాచారిగారు ఈ కార్యము చేయదలచుకొంటే, వారికి కేంద్ర ప్రభుత్వములో ఉన్న పజుకుబడినిబట్టి కేంద్ర ప్రభుత్వముయొక్క అనుమతిని, సహాయాన్ని పొంది దీనిని నిర్మించుట వారికేమాత్రము కష్టమైన పనిగాదు. వారికి కేంద్ర ప్రభుత్వము ఎప్పుడు contact లోనే ఉంటుంది. అప్పుడప్పుడు ఢిల్లీకి వెళ్లుతూనే ఉంటారు. ఇటీవల హైదరాబాదు కాంగ్రెసు మహాసభకు వెళ్లారు. మరియు ఆంధ్ర రాష్ట్ర సమస్య గురించి Working Committee కి వెళ్లారు. ఈ సందర్భాలలో ఎప్పుడైన ఈ విషయాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వముతో ప్రస్తావించి సాధించియుండవచ్చును. కాని అలా చేసినట్లైతే కన్పించదు. ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణానికీగూడ వీరు నిజంగా తోడ్పడియుండినట్లయితే, పొట్టి శ్రీరాములు తదితర ఆరుగురు దీనికొరకు వనిపోవవలసిన అవసరము విర్వడియుండునేమో అలూచించుకోవచ్చును. ఇప్పుడు ఈ అనకట్టు విషయములో ఏమి చేసినారని అడిగితే, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి కాగితాలు పంపించామని మంత్రిగారు చెబుతారు. కేంద్ర ప్రభుత్వము చూస్తే మాకు అవి చేరలేదు” అని అంటుంది. ఇదంతా చూస్తే, ఈ మంత్రివర్గము, రాజగోపాలాచారిగారు ఆంధ్ర ప్రజలయెడ సహతి తల్లి ప్రేమను చూపుతున్నారని స్పష్టమగుచున్నది. తెలుగు మంత్రుల దృక్పథము చూస్తే, “ఆంధ్ర రాష్ట్రము రానే

[Sri T. Potha Raju]

[8th April 1953]

వస్తుంది, ఇప్పుడు డబ్బు ఖర్చు ఎందుకు, ఆంధ్ర రాష్ట్రము వచ్చిన తరువాత వాళ్ళ దీనిని కట్టుకొంటారు. కేంద్ర ప్రభుత్వము డబ్బు ఎట్లా ఇవ్వనే ఇస్తుంది అని అంటారు. ఈ ప్రాజెక్టుకుగాను ఖర్చు ఆంధ్ర రాష్ట్రము వచ్చిన తరువాత ఆంధ్రులే వెట్టుకోవలయుననే అభిప్రాయము సరియైందికాదు. ఎందుకనగా ఉమ్మడి రాష్ట్రములో ఈ అనకట్టయొక్క ఉపయోగాన్ని ఇదివరకు ఇతర ప్రాంతములుకూడ పొందుతూ యున్నవి. అటువంటిప్పుడు దీని ఖర్చును ఉమ్మడి రాష్ట్రము భరించుట న్యాయము. ఇదివరలో షిప్ ఇంజనీరు మొదలగువారు అక్కడికివచ్చి దీన్ని చూచి విచారించిపోయినప్పుడు ఈ పని వెంటనే ప్రారంభిస్తారేమోనని ప్రజలు అనుకొన్నారు. కాని దీని విషయమై Superintending Engineer ను, Executive Engineer ను అడిగితే, క్రి భాగము అనకట్టకు మర్రము repairs చేయబడుచున్నది. తక్కిన 2/3 వ భాగము విషయములో, next year floods వస్తే మాత్రము, అది నిలుస్తుందని guarantee ఇవ్వలేమని అన్నారు. దీన్ని వరదల ప్రమాదమునుంచి కాపాడవలెనంటే regulator అవసరమని report లో చెప్పబడింది. Regulator ను కట్టితే తప్ప వేరే విధముగా దీని భద్రతకు హామీ ఇవ్వలేమని అన్నారు. ఈ repairs వల్ల లాభములేదని recurring గా damage తగలే ప్రమాదమున్నదని, ఈ అనకట్ట ఈ విధంగా డెబ్బు తింటున్నదని స్పష్టంగా చెప్పారు. కనుక దీని బాధ్యతను, నైతిక బాధ్యతను, ఇతర బాధ్యతలను ప్రభుత్వము, అందులోను ముఖ్యంగా దానికి నాయకత్వము వహించినటువంటి రాజగోపాలాచారిగారు వహించవలసియుంటుంది. ఈ అనకట్ట విషయములో Enquiry Committee యొక్క రిపోర్టు చూచిన తరువాత ఆంధ్ర ప్రజలకు రాజగోపాలాచారిగారిపైన అనుమానాలు తీవ్రపరమైనవి. అక్కడ జరిగినటువంటి incidents, ఈ యొక్క లోపాలు ఇవన్నీ చూడడంవల్ల ఆంధ్ర ప్రజలు మరింత అనుమానంపడడానికి కారణమైంది. కనుక రాజగోపాలాచారిగారు ఇప్పటికైనా కాస్తా తమయొక్క, చిత్తములోని మునినాన్ని కడుగుకోవడం మంచిదని ఆంధ్ర రాష్ట్రము రాజపూర్వమే, దీనికి కావలసినటువంటి పనులు ప్రారంభించడానికి పూనుకొని దీనికొరకై తీవ్రంగా కృషిచేసి, Central Government లో contact చేసుకొని, వారితో స్పష్టంగా ప్రస్తావించి ఈ అనకట్టకు శాశ్వతమైన భద్రతను రక్షణను ఇచ్చేటట్లు చూడవలెనని, లేకున్న ఆంధ్ర ప్రజలయొక్క నిందలు వారిపైన శాశ్వతంగా నిలిచిపోతాయని స్పష్టంగా చెప్పదలచుకొన్నాను. అదే సేను చెప్పదలచుకొన్న ముఖ్యమైన విషయము.

“రెండవది, చాలా విచారకరమైన విషయం. ఈ అనకట్ట incident లో నలుగురు ఆఫీసర్లు, ముగ్గురు workers చనిపోయినటువంటి విషయంలో, వారి కుటుంబాలకు compensation క్రింద డబ్బు ఏమీ ఇంతవరకు ఇవ్వకుండా ఉన్నారు. వారు చనిపోయినప్పుడు మాత్రము వారి భౌతిక శరీరాలకు అంత్యక్రియలు జరిపేటప్పుడు, సైనిక గౌరవాలతో, చాలా మర్యాద చేశారు. వారి శరీరాలను సమాధి చేసేటప్పుడు సేను అక్కడ ఉండినాను. సైనిక గౌరవాలతో బాగ మర్యాదచేశారు. మేమంతా అందుకు చాలా సంతోషించాము. వారి కుటుంబాలకుకూడ ప్రభుత్వము తగిన రక్షణ ఇస్తుందనకొన్నాము. కాని అటువంటి రక్షణ ఏమీ ఇంతవరకు ఇవ్వలేదు. వారి కంత గౌరవము ఇచ్చినటువంటి ప్రభుత్వమునకు వారి కుటుంబ పోషకార్థం compensation క్రింద కొంత డబ్బు ఇవ్వవలసిన బాధ్యత లేదా అని అడుగుచున్నాను. వారి కుటుంబాలకు ఈనాటివరకు ఒక దబ్బిడికూడ compensation ఇవ్వకుండా ఉన్నదంటే చాల శోచనీయమైన విషయం. ఈ ఉద్యోగ నిర్వహణలో ప్రాణాలు నైతము అర్పించినటువంటి వారి కుటుంబాలకు ఏలాటి రక్షణగాని, compensation గాని

8th April 1953] [Sri T. Potha Raju]

ఇవ్వకుండా ఉన్నదంటే, ఈ ప్రభుత్వము ఏరకంగా ఉండో అలా చించుకోవచ్చును. ఆ చనిపోయినటువంటి వారిలో, ఆనకట్ట Superintendent విషయము నాకు బాగా తెలుసును. ఆయన Superintendent గా ఉండినప్పటికీ, చాలా బీదవాడు. ఆయన చనిపోయేటప్పుడు ఆయన భార్య గర్భిణి. వారికి ఇతర ఆధారమేమీ లేదు. ఇట్లుగాని, భూములుగాని, ఇతర ఏ విధమైన property లేదు. There is no property to depend upon. ఆయనకు ఇద్దరు బిడ్డలుగూడ ఉన్నారు. ఈ విధంగా ఆయన భార్య, ఇద్దరు బిడ్డలు ఏ విధమైనటువంటి ఆధారములేకుండా ఆర్థోగతిపాలై నారు. ప్రభుత్వము వారి కెలాటి సహాయము చేయకపోవడం చాలా అన్యాయము. ప్రజా ప్రభుత్వముని అనిపించుకొనే ఈ ప్రభుత్వము వర్తింపవలసిన విధానమిదేగా అని అడుగుచున్నాను. వారి ఉద్యోగ నిర్వహణలో తమ ప్రాణాలనుగూడ sacrifice చేసినప్పుడు వారి కుటుంబాలకు తగిన compensation, రక్షణ ఎవ్వడూ జాతి లాభ్యత, ప్రభుత్వ లాభ్యత అయియున్నది. కనుక వారి కుటుంబాలకు ప్రభుత్వము వెంటనే సరియైన compensation ఇవ్వవలసిందని, కృష్ణా ఆనకట్ట విషయంలో, దానికి regulator-road bridge ని construct చేయడానికి వెంటనే పూనుకొని, కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని ఈ విషయంలో contact చేసుకొని, ఈ పని వెంటనే అమలు జరిపేట్లు చూడవలసిందని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ విరమిస్తున్నాను.”

* SRI C. SUBBARAYUDU :—“ Mr. Deputy Speaker, many 4-20
things have been said about the Krishna anicut. But I would like p.m.
to bring one or two points to the notice of the Government. It
was stated that as per the 1937 plan a regulator-cum-road bridge
should have been constructed on the Krishna. I submit that the
full particulars should be supplied to us because it was a scheme
drawn up in 1937 when neither Nandikonda nor Siddeswaram nor
any other project had been thought of. At least those who belong to
the Krishna Valley would like to know whether the regulator would
restrict the present ayacut or whether any additional ayacut would
be allowed. It is because we hear rumours that there will be an
additional ayacut of about 3 lakhs of acres under this new scheme
of regulator-cum-road bridge. If my presumption is correct, I
feel the Government will have to consider very comprehensively
whether water will be available for the additional ayacut and
whether the needs of other areas like Rayalaseema and the upland
taluks of Nellore, Guntur and Krishna could be met. If there
is surplus water, nobody would grudge to have this new scheme
executed because the Krishna delta area commands a rainfall of
about 40 inches whereas it is only 15 to 18 inches in other
areas.

“ As regards the incidents which took place recently, I think
they were the culmination of the blunders committed by the
previous Governments. When the anicut was constructed, it was
only intended to irrigate an ayacut of 5.8 lakh acres. When it
was doubled and when, if one peruses the readings of the flow
of water on the anicut which varies from 800 to more than 3,000
T.M.C. feet, the dependable flow is about 1,700 T.M.C. feet and
odd, no amount of repairs would be a permanent remedy. On
previous occasions only temporary repairs were made. Even ac-
cording to the Enquiry Report, the bed level has gone down by

[Sri C. Subbarayudu]

[8th April 1953]

24 feet in some places and in some places it has gone down by 74 feet also from the crest level. When that is the position, the permanent remedy is to have a regulator and also a road-bridge if it could be done, for which about one crore of rupees will be required. Before taking up the scheme, the Government should let the Members know the details of the 1937 scheme as also the details about the additional ayacut that will be brought under irrigation by the construction of the regulator-cum-road bridge. The Government should take up the scheme immediately as it will solve the problem permanently."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Mr. Deputy Speaker, it was stated some time back that we were conducting a *post-mortem* examination. But none-the-less it becomes necessary because it has got certain lessons for the future. To-day when we are dealing with the Enquiry Committee Report; I wish to remind the House and through the House our people that we in this part of India have got very great traditions as far as irrigation system is concerned. To-day at a time when a number of foreign experts are being brandished about in this country that their expert knowledge is absolutely essential for this country if it is to have a good irrigation system (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'Not in our State.') I said 'in our country', it is well for us to remember that we in this part of South India have traditions of irrigation system which go back to about 2,000 years. On the Cauvery the Grand Anicut was built more than 1,000 years ago by the great ruler Rajaraja Chola when in the entire world nobody dreamt of such irrigation systems. It is our genius; it is the genius of the Tamil people and it is the genius of the South Indian people who could give giant engineers. So much so, during the last 20 or 30 years we in this part of our country were able to build great dams across the rivers, viz., Mettur Dam, Kannambadi Dam, Sivasamudram, etc., with our own Indian talent. Therefore when we examine this report, I am sorry to say that this report shows a state of affairs in the Irrigation Department which is a blot on the great and glorious traditions of South India. That is why I am particularly saying, and I want to bring it to the notice of the Government, that those people who are responsible for this blot on our great and glorious traditions, must be very seriously dealt with. The way in which the Government are dealing with those people is something which cannot be understood at all.

(At this stage, Mr. Speaker resumed the Chair.)

Sir, let us for example take the personnel of the Enquiry Committee. The Enquiry Committee was constituted with Mr. A. R. Venkatachari, the Chief Engineer, as one of the three members, who himself under normal circumstances would be held responsible for all the things that happened in that department. The moment the personnel was announced in the Press, I took very serious objection to it and I wrote a letter to the Hon. Chief Minister, if I remember right, on the 18th September 1952 pointing out to him that it was very improper to appoint Mr. Venkatachari as a

8th April 1953]

[Sri P. Ramamurthi]

member of the Enquiry Committee when Mr. Venkatachari himself had to appear as a witness as some people put it. He stands as an accused; he is the chief person who has to answer the charges whether his handling of the entire department was responsible for the calamities that occurred. Therefore it was an anomalous and strange position for the Government to appoint that person as a member of the Enquiry Committee. It means that the issue had been prejudged by the Government and they had come to the conclusion that Mr. Venkatachari had done nothing wrong and that there was no blame to be attached to Mr. Venkatachari. What the department was concerned with, what the Government were concerned with and what the public were concerned with was to find out whether the subordinate officers on the spot had neglected their duties which they had to do and that neglect caused the great disaster. It was a pre-judging of the issue by the Government when the personnel was announced. Therefore we find that the report which was signed by all the three persons gives a certificate to Mr. A. R. Venkatachari. Obviously Mr. Venkatachari cannot give a certificate to himself. Therefore, in the last paragraph they say—

‘The Chairman and Sri Raghavan would gratefully acknowledge the unstinted co-operation they have received from Sri Venkatachari in all aspects of the Committee’s work.’

Obviously they could not say that the Committee would gratefully acknowledge the co-operation received from Mr. Venkatachari, and therefore they had to remove his name and use the names of the Chairman and Sri Raghavan. Sir, it is a very strange position. They further say—

‘He has given them free access to all parts of the structures and to all the offices under his control.’

Sir, what would be the position of the subordinate officers who were serving under Mr. Venkatachari? Would they dare to come forward and give evidence against Mr. Venkatachari, the Chief Engineer himself? So long as the enquiry was being conducted, certainly the man who was in overall supervision of the entire department must have been removed from his official position so that other people could come forward with all the evidence. (Interruption from the Hon. Sri C. Subramaniam.) The point is that the Government were allowing this gentleman to hold the post during the course of enquiry. Now, let us also go into other matters and find out how exactly this gentleman had neglected his duty. Even according to the report itself the 6 feet shutters were constructed in 1924 and there were periodical damages during the floods in 1927, 1928, 1934, 1940–41, 1943, 1948 and again in 1950. Therefore this was a recurring occurrence. Therefore they point out, ‘The fact that damage to the anicut has been a recurring feature ever since the 6 feet shutters were installed would suggest that this type of shutters is not suitable for this anicut.’ Sir, Mr. Venkatachari has been in charge of one of the most important anicuts in our State under which more than a million acres of paddy fields are being irrigated. This anicut is absolutely essential

[Sri P. Ramamurthi]

[8th April 1953]

4-30
p.m.

for solving the food problem of our country. It is absolutely essential that for the proper solution of the food problem of this part of our Presidency, the Krishna anicut, which is one of the biggest anicuts in South India, should be properly maintained. Unfortunately the repairs of the anicut had not been properly attended to. These periodical risings of water had been a frequent occurrence. If the repairs had been taken notice of even at the first appearance of floods on the 24th May 1952, much of the disaster that had occurred could have been averted. But that was not to be. The persons responsible for the proper upkeep of the anicut had failed to take proper care of the anicut. In fact, it is evident from the report of the Enquiry Committee that the message that a damage had occurred in the anicut had been received by the Head of the Department only on the 9th which is the day the gruesome tragedy had occurred. What is the correct state of affairs? Actually one of the sluices had been badly damaged due to the rising of the water on the 24th May 1952. It has been reported in the Enquiry Committee's report that the Superintending Engineer had sanctioned estimates for filling up the scours completely and for restoring the full section of the apron damaged during the May floods. Even these repairs had been twice interrupted by low floods. When such is the state of affairs what is it that Mr. A. R. Venkatachari, the Head of the Department, not a small department but one of the most important departments, had been doing all along? Can it not be said that he was blissfully ignorant of what all had happened? In fact I knew from authoritative sources that Mr. Kaleswara Rao, a former Member of the Madras Legislature, wrote a letter to the Hon. Chief Minister in May requesting him to carry out immediately repairs to the Krishna anicut, damaged on May 24th. In fact Mr. Kaleswara Rao had written that the damage was a very serious one and unless proper and immediate repairs were done some danger was imminent. I am also told on reliable authority that the Hon. Chief Minister passed it on to Mr. A. R. Venkatachari for necessary action. What is it that this responsible officer did? He wrote back saying that all repairs had been attended to and that there was no cause for alarm. After the receipt of the report of the Krishna Anicut Enquiry Committee, it seems the Hon. Chief Minister specifically asked the Chief Engineer (Mr. A. R. Venkatachari) whether he wrote his previous reply stating that all repairs had been carried out *after* he had gone personally to the anicut and supervised things for himself. On receiving a reply from the Chief Engineer that he did *not* do so, I learn on reliable authority that the Hon. Chief Minister asked him to resign. This is the actual state of affairs. Of course I am speaking subject to correction. I am sorry the Hon. Chief Minister is not present here now to throw further light on the matter.

"Here is a responsible officer of the Government of Madras who is guilty of a serious neglect of his duty. He did not discharge his duties satisfactorily. Still what do we find? He is made a member of the Enquiry Committee. As I have observed on the

8th April 1953]

[Sri P. Ramamurthi]

very first day I heard the news I wrote a strong letter protesting against his inclusion. When he is in the position of a witness to be examined for his neglect of duty, what is the meaning in his being appointed a member of the Enquiry Committee? Is it possible that when a Head of Department is conducting an enquiry that all his subordinates would dare to come and expose his faults? Of course I do not have any personal grudge against this officer. Nor do I know him personally. I am told that he ought to have retired even in 1952 but that he had been given extension. I am also told that he is a fat man who could afford to sit only in big chairs. What are we to think of a Head of a Department when he is ignorant of what is happening in his subordinate offices? Contrast this with the conduct of the Superintending Engineer! Being imbued with a high sense of duty this officer inspected the anicut the *very* day he arrived from his camp. As fate destined it, while discharging his duty he met with the gruesome death.

“What is it that the Enquiry Committee say about this officer? It says that Mr. Vepa Krishnamurthi's loss is all the more great in that he had a high reputation for probity and professional competence. The great courage and spirit of self-sacrifice in the cause of public service displayed by him stand out prominently among all the incidents connected with the present catastrophe. The committee wishes to pay its tribute to the splendid efforts put forth by him in trying circumstances and has no doubt that the fact that the officer lost his life in making these efforts will be generously recognized by the Government in due course. ‘No doubt golden words’ after the tragedy! But what is the stricture passed on the subordinate officers? The Executive Engineer simply passes on the paper, pushed on to him by the Junior Superintendent, to the Assistant Engineer. The Assistant Engineer is nowhere in the picture. The foreman speaks personally to the Executive Engineer about 9 p.m. on the 4th, but the Executive Engineer sends the Assistant Engineer the *next* day (hon. Members should know that the water will never remain stagnant when it is in floods) to see the damage and does *not* himself go to the spot till the 3rd day that is the 6th. The Superintending Engineer takes notice of this on the 6th but he for his part being a very disciplined officer goes personally (unlike other officers who do things from their bungalows) on the *very* day to the spot and we find him caught in the tragedy. Let us see the findings of the Enquiry Committee. They observe—

‘If steps had been taken before the 6th, it is possible that there would have been no actual breach in the body wall of the anicut and the human tragedy on the 9th September would not have occurred.’

Hon. Members may now have a clear picture of the incidents. The Head of the Department, Mr. A. R. Venkatachari is blissfully unaware of the damage that had occurred. The serious drawback in the working of the Public Works Department is now evident. Instead of his being examined as a witness for neglect of his duty he is made a member of the Enquiry Committee. That is why I say the report is a reprehensible one. The personnel of the

[Sri P. Ramamurthi]

[8th April 1953]

Enquiry Committee ought *not* to have included Mr. A. R. Venkatachari. Persons who are guilty of gross negligence of duty should be properly dealt with."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Are they to be shot dead? "

SRI P. RAMAMURTHI :—" Of course, in extreme cases if the conduct of those officers is so very reprehensible they deserve such extreme penalty also. Let me now come to the work that is to be done immediately.

" I am told that the Madras Government have now sent a scheme to the Central Government for the remodelling of the entire anicut. It is now eight months since the damage had occurred. It is absolutely essential that the productive resources of our State should be enriched and not allowed to decay. Damage to productive works is more reprehensible than even the worst crime. That is why I say that we on this side of the House would join hands with Government in their request to the Centre to sanction the scheme for the remodelling of the anicut immediately. It is of the utmost importance that the scheme should be pushed through as expeditiously as possible. Let not the present Government leave things as they are because ultimately the remodelling of the anicut is the sole concern of the Andhra Government. So long as the anicut is there it is a great productive source for people of our parts. The rice that is grown in the fields fed by the anicut is there for us always to buy. Let us see to it that the scheme is sanctioned and immediately carried out. Let the Government of Madras lose no time. Let them see to it that the Centre sanctions the scheme with the least possible delay.

" Thank you, Sir."

4-40
p.m.

* THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—" Mr. Speaker, Sir, I am indeed grateful to the various speakers who have taken part in this debate and put forward the points of view which they hold very dear. But I should submit that my participation in this debate comes at a very inconvenient time. We are on the eve of partition, and accusations have been made freely that so far as this Government is concerned, this Government has been treating this question in a step-motherly fashion. Accusations have also been made that one Engineer being a Tamilian probably has not bestowed the attention that he ought to have bestowed over this question. Not only that. Speakers have gone to the extent of criticising Rajaji, our Chief Minister, even while he held the office of Chief Minister in the year 1937. It was said that so far as the defects are concerned, reports of defects were there from the year 1924 and 1925 and that still nothing had been done to repair the anicut. Sir, I do not want to go into the previous history of the anicut or into the previous history of those people who were responsible for not taking prompt action whenever it was found necessary. But as I said, I am compelled to be on my defence, and I am compelled also to defend the present Government.

8th April 1953]

[Sri N. Ranga Reddi]

"You are aware, Sir, that the present Government took up office only on April 10th, 1952 and we are here to-day. It is the accusation of these Members that the Chief Engineer should have gone to that place after the 10th of April, i.e., after we took office, because it was a well-known fact that this anicut was giving trouble for ever so many years, and therefore we should have asked the Chief Engineer to go there after the 10th April and seen to it that the defects were repaired and attended to. Let me submit, Sir, that so far as I am concerned, I do not believe in these accusations of an officer being a Tamilian or an officer being a Telugu. It is an evil day for any State when any such accusation is allowed to be made. If however hon. Members want to satisfy themselves by saying that a Telugu officer would have done better (Hon. Members: 'Nobody said it.') Let me submit that one of the members referred to some scheme which was prepared in the year 1937; let me also mention that another Member referred to a scheme which was prepared again in 1943. Well, so far as the scheme which was prepared in the year 1943 is concerned, may I tell the hon. Members that the Member who was then in charge of Irrigation was Sir S. V. Ramamurthi, a Telugu gentleman? The scheme to carry out repairs to the regulator which is said to have been dropped by the Government, was dropped when Sir S. V. Ramamurthi was in charge of the subject of Irrigation. So, no blame is to be attached to any man, whether he was a Telugu or a Tamilian. (Interruption.) I think Mr. Vavilala Gopalakrishnaiah said it. Let me also say that the Chief Engineer, at the time of the accident, Mr. Venkatachari, was not the Chief Engineer in the year 1943, but the Chief Engineer in those days was one Mr. L. Venkatakrishna Ayyar who was re-employed, and also Sri N. Govindaraja Ayyangar; and yet nothing happened in the year 1943. The Chief Engineer who was in office at the time the damage occurred and who was then in service, was not at all responsible. Let me make my position quite clear. I do not believe in officers being Tamil or Telugu; I do not want any accusation being made on the ground of an officer being Telugu or Tamil. I am against"

SRI T. NAGI REDDI:—"It is against the Government administration as a whole that the accusation was made."

* THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"So far as the accusation about the 1937 scheme is concerned, the accusation was against Rajaji. May I remind hon. Members here that in 1937 Sri T. Prakasam was Revenue Member of Government, and he was also a powerful and influential Member of the Government? and why did he not think, or why did not his Government think of constructing a road-bridge then? Why do they want to accuse the present Government which came into office only last year?"

SRI M. HANUMANTHA RAO:—"Sir, instead of straight-way replying to the arguments brought forward by hon. Members, the Hon. Minister is unnecessarily trying to deviate from the subject."

[8th April 1953]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, it is very unfair for the Hon. Minister to say all these things. Just because certain arguments have been advanced by certain hon. Members, it is unfair for the Hon. Minister to indulge in such remarks; it is unfair to the Members and it is unfair to the House itself that the Minister should attribute certain accusations as having been advanced by some Members on this side of the House, and to try to mislead the House and to mislead the public also. What actually happened and what some Members actually stated has not been properly understood, and from the reply of the Hon. Minister, people will certainly get a very bad idea. I submit that none of us who have participated in this debate to-day, none of us made it even look or appear that because a Tamilian Engineer was there, this damage occurred, and all that. The Hon. Minister seems to imagine that such argument has been advanced, and it is up to us to refute that idea. I appeal to the Minister, and I would ask for the protection of the Chair from this kind of maligning of the Members of this House.”

* THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ Sir, let me make my position quite clear. I would frankly admit that so far as Mr. Ramamurthi, the Leader of the Opposition, is concerned, he never indulged in any accusation of that sort. One of the hon. Members said that Rajaji is always looked upon with suspicion in Andhradesa; he then alleged that there were very many instances which go to prove that Rajaji is not at all in favour of Andhra (Interruption.) I am sorry, Sir, I do not want to yield. I want to submit that so far as this present Government are concerned, no charge can be brought forward against this Government to the effect that because this anicut is situated in Andhradesa, Rajaji has been looking at it and treating it with step-motherly affection.

“ Well, Sir, with a view to consider the question whether the damage that has occurred to this anicut was due to lack of attention of any of the officers who were connected with the Public Works Department, a committee was constituted and the report of that committee has been placed in the hands of all hon. Members. Hon. Members have taken the line that the constitution of that committee itself is objectionable, because, according to them, Sri A. R. Venkatachari, the then Chief Engineer, should have been one of the principal witnesses, or according to the Leader of the Opposition, he should have been one of the accused, and therefore, he should not have been appointed a member of the committee. Sir, we all talk with the wisdom of subsequent events, as it were. At the time when the damage occurred, no one said that Sri Venkatachari was responsible for the damage, and no one said that he was guilty. (Interruption by Sri P. Ramamurthi.) Simply because one Member of this House says that a particular person is guilty, we are not going to take it.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ The point is this: none of the hon. Members here have told the House or the Minister that that gentleman should not have been on the committee because he was

8th April 1953] [Sri T. Nagi Reddi]

an accused then itself. The point raised by hon. Members is how a man who has been in a responsible position in the Public Works Department and who should also have been a witness—every one knows that he should have been one of the witnesses before the enquiry committee which was appointed to make an enquiry—entered into the committee itself as a member; that is the point raised, not that he was an accused at the time and all that. Let not the Hon. Minister imagine that anybody said he was an accused person then."

* THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—" I put it to my hon. Friend Mr. Nagi Reddi. The Leader of the Opposition just now said by way of interruption that he was guilty and would have been an accused, and therefore he should not have been put on the committee. Did he not hear it? Therefore, Sir, nobody raised any objection saying that he was guilty of neglect and nobody also could have imagined that at the time he was guilty. As a matter of fact, let us see what the committee says. The committee does not say that Mr. Venkatachari was guilty. If you are going to say that because Mr. Venkatachari was there as Chief Engineer and therefore the other two members of the committee were not strong enough and so they could not say anything against him, that is a different matter. They say 'look at Sri T. N. S. Raghavan'. Of course, I am very glad they did not accuse Mr. Venkatakrishna Iyer to the same extent as they have accused the other two members. They said that Sri T. N. S. Raghavan has no sympathies at all; he is a Tamilian and he has not got the confidence of the people and yet the enquiry was going on. It is not so. Only people who were competent according to the opinion of the Government and who were competent to go into the question were appointed members of the committee and they have made their report. It may be that certain Members may differ with regard to their qualifications or their views. But, what I would like to submit is that the members of the committee have got particular qualifications and they have experience and there is no reason in saying that the committee was appointed with a view to whitewash the defects of the Public Work Department. They have expressed their views freely and frankly and it is for the Members to accept them or not. If on the other hand, certain other people had been appointed members of the committee and if they had made a similar report, hon. Members would have said the same thing. I do not therefore attach any importance to the criticisms that have been levelled against the constitution of the committee.

4-50
p.m.

" Then, Sir, it has been said that the committee had been very unsympathetic to the witnesses. When they said that this anicut was 100 years old and suggested some remedies, they were being cross-examined. After all, Sir, with regard to the strength of the anicut, it is a technical matter and we ourselves should be careful when suggesting remedies on technical lines. You may say that there is the impression that this anicut is 100 years old and so it may not stand and so on, but when the witnesses cross

[Sri N. Ranga Reddi]

[8th April 1953]

the domain as it were and go through the technical details, they certainly have no right to say that it can stand or cannot stand. Now the objection was to the cross-examination of the witnesses. The committee had a right to collect all available evidence and to take the views of witnesses and to cross-examine them. After all, what is cross-examination intended for, to which my friends object? The charge is, why did they say this and that. I certainly differ from my hon. Friends in this matter. So far as this is concerned, I have been myself a lawyer and when a witness comes to give evidence, he has to be cross-examined to find the truth of the matter. So also the committee had the same right in regard to the witness who appeared before them.

"Then, Sir, my friend, Mr. Vavilala was complaining that he received a telegram on a particular day asking him to be present at 1-30 and that the telegram was received by him at 3-30. Though he himself was there later and his evidence was actually taken—after all mistakes like this do occur—he complains that his evidence was not taken at all. Especially when his evidence was taken even though he appeared late before the committee, he should not complain that the telegram was received at 3-30 asking him to be present at 1-30. So there is not much of a substance in that complaint.

"Now, let me go to the other complaints. It has been stated that if Mr. Venkatachari had not been there, probably there would have been more evidence forthcoming. I do not know what he means by saying that more evidence would have been forthcoming; whether official witnesses would have come forward or non-official witnesses would have come forward. But, so far as non-official witnesses were concerned, I do not think the presence of Mr. Venkatachari on the committee would have prevented those people from coming forward. Quite a number of them came forward. Now, let us examine the position with regard to official witnesses. After all, if hon. Members would look at the report they will find that the findings of the committee have been based not merely on oral evidence but also on recorded evidence, and on documents produced before the committee. It is therefore not a case in which the Chief Engineer could say that this should have happened or that should have happened. But, it is all based on documentary evidence. Therefore, it is wrong to say that the presence of Mr. Venkatachari on the Committee would have deterred any one from coming forward and giving evidence. But, then, the committee say that the presence of Mr. Venkatachari has been of immense help to them in getting very necessary and relevant documents to be produced before the committee. It was for this reason that Mr. Venkatachari was appointed as a member of the committee. Very often, one would find from the experience of committees, that when the head of the department is there, it would be very easy to get at the documents and the evidence of certain people. Otherwise, it is not possible and it will take years and years to get on with the enquiry.

8th April 1953] [Sri N. Ranga Reddi]

" Again, Sir, my friends were complaining that the Government were indifferent. After all, Sir, the tragedy occurred on the 9th of September and on the 16th a committee was constituted and immediately, I think, on the 18th or 19th September the committee started their work. They examined a number of witnesses in Vijayawada and gave their report by about the end of October. Therefore, Sir, I submit that so far as the Government were concerned, they have not at all been indifferent. They have been ever watchful, ever alert and have done their duty not only to the ryots but to every one they have done their duty.

" Then, Sir, the complaint was made that knowing that some damage had occurred in May, the Government did not bestow any attention on it at all; that Sri Kaleswara Rao wrote to the Chief Minister complaining that the damage had not been repaired, that the letter was forwarded to Mr. Venkatachari and that he had returned the letter saying that every repair had been done. (Sri P. Ramamurthi: 'Without going there.') Now, Sir, let us come to facts. The facts are, unprecedented floods occurred in the month of May and nobody expected that there would be such unprecedented floods and so the shutters which were erect could not be tripped down. But, as soon as the floods came, some repairs were undertaken and it was also stated that the repairs were carried out satisfactorily. (Sri P. Ramamurthi: 'Who said that?') The proof of the pudding is in the eating.

" Now, Sir, so far as the damage in September was concerned, my friends were complaining that the Government were entirely indifferent in that they did not attend to the defects in the shutters that were noticed in May. Moreover, the scours that occurred in September were not at the places where scours occurred in May. (Sri P. Ramamurthi: 'I can point it out'.) I submit, Sir, that it is the finding of the committee that so far as the repairs were concerned, there was no reason to think that the repairs were not done satisfactorily and properly in May.

" Let me also bring in the name of Sri Vepa Krishnamurthi 5 p.m. here and I join Mr. P. Ramamurthi in praising him for his high sense of duty. Let me also state that the other persons who lost their lives in the tragedy had a high sense of duty and they lost their lives in the discharge of their duties. The Government have paid a tribute to the courage and spirit of service of these officers. They have also shown their sympathy by granting compensation to their dependents. The widows of those who lost their lives got some pension, and their sons or daughters got some educational concessions. So far as workers are concerned, they come under the Workmen's Compensation Act. The compensation amount has been deposited with the officer concerned. Probably he is making some enquiries and then he will have to pay the amount. That officer is rather slow. I suggest to my hon. Friends to persuade the officer to expedite the enquiry and the payment of the compensation amount.

[Sri N. Ranga Reddi]

[8th April 1953]

“ My Friends have been complaining that the Chief Engineer did not visit the anicut after May and that if he had visited, he would have ascertained the nature of the damage and so on. The report itself says that Sri Vepa Krishnamurthi was a Superintending Engineer and that he acted as the Chief Engineer of Hyderabad for some time. If he had lived, probably he would have been the Chief Engineer for the composite State. Providence has taken him away. Here is a Superintending Engineer with more or less the same qualifications and experience as the Chief Engineer. He says: ‘ I have done the repairs subsequently, and there are no further defects to be attended to.’ Are we to accept the statement of the Superintending Engineer or should we go on asking him whether he has done this and that? If the Superintending Engineer had noticed any defects, it was his duty to bring them to the notice of the Chief Engineer. He did not bring those defects to the notice of the Chief Engineer. Even presuming for the sake of argument that the Chief Engineer had gone to the place, would he have noticed the defects? No, not at all. Nobody could have noticed the defects at that time. These defects were noticed subsequently. Hon. Members are criticising with the knowledge of what happened subsequently. I am submitting that so far as the Chief Engineer is concerned, he did what all he could and he accepted as true, and believed in, the report of the Superintending Engineer. I do not know whether the Superintending Engineer had any ulterior purpose in not communicating the defects to the Chief Engineer. But the fact remains, according to this report, that the defects were not communicated. If he had communicated those defects, I do not know what would have happened. My Friend Mr. Vavilala Gopalakrishnaiah criticised the Chief Engineer Sri Venkatachariar. I do not know on what basis he criticises except that of his prejudice. I do not want to go into the question as to why he has got that prejudice. Are there any facts to justify his accusation that Sri Venkatachariar did not do his duty? I do not think so. There is no basis except the argument that if he had gone to the spot, he might have found out the defects. Even if he had gone one or two days after the occurrence of the flood, he would not have found out the defects. So long as the flood did not subside, it was not possible to find out whether there were any scours and how deep and wide they were. I do not think the Chief Engineer can be there throughout the year to find out how many scours there were and how deep and wide they were. He has got other duties to perform. There are other officers on or near the spot like the Superintending Engineer, the Executive Engineer and the Assistant Engineer. It is their duty to point out to the Chief Engineer any defects that they noticed. Therefore I submit that the Chief Engineer is not at all to blame, and it is rather the prejudice of my hon. Friend that makes him attack the Chief Engineer.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ The duty of the Chief Engineer is not to sit in Madras.”

8th April 1953]

* THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"His duty is not to sit in Madras, but to go throughout the State and inspect. (Interruption by Sri T. Nagi Reddi.) The hon. Member had his say, and about half a dozen speakers on his side have spoken, and let him allow me to proceed without interruption.

"My friends have been complaining that Rajaji's Government somehow want to postpone this work because it lies in the Andhra region which is to be separated shortly, and that this Government need not bear the expenditure. As if this Rajaji's Government do not want to protect the interests of the ryots who are benefited by the Krishna Anicut! Let me tell my hon. Friends that I have not heard even a single complaint that even one acre of land, which was getting water from the Krishna Anicut, did not get its usual quota of water after the damage. What is it due to? It is due to the fact that the moment we came to know that there was damage and the ryots were suffering, we executed the repairs immediately, and every acre of land is getting its usual supply of water. Therefore I submit that the charge that we are neglecting or postponing the construction of the road-cum-regulator bridge is not at all true.

"Lastly, I come to the argument that if this road-cum-regulator bridge had been sanctioned earlier, we could have proceeded with the work and so on. Do those who suggested this imagine that the work could have been completed in May 1953, if it had been sanctioned one or two months earlier? I do not think they are so ignorant. Even if it has been started, the work will take three or four years for completion. Let me also say that no one is suffering by not taking up the road-cum-regulator bridge scheme immediately. Repairs are going on. Every acre of land is getting its quota of water, and the ryots are not suffering any loss.

"My friend wanted information as to how much money we have spent. Till 31st March 1953, this Government have incurred an expenditure of Rs. 18,91,390, and the amount provided in the budget is very nearly Rs. 48.87 lakhs. In the budget for 1953-54, a sum of Rs. 24.56 lakhs is provided for repairs. Therefore, hon. Members need not apprehend that no amount has been provided in the budget. My surprise is that they do not even understand that if no provision is made in the budget, no money could be spent also. They are seeing with their own eyes that money is being spent and work is being done. And yet their complaint is that no provision is made in the budget! If they would not take me amiss, may I request those hon. Members, who do not find the provision in the budget, which they think ought to have been made, to go to the Finance Secretary and ask him, 'please show us where the provision has been made.' I am not giving them any sort of advice here, but I say that the Finance Secretary is the competent man to show them the provision. Hon. Members have been relying on statements alleged to have been made by the Executive Engineer that the present anicut would not stand, etc.

[Sri N. Ranga Reddi]

[8th April 1953]

I do not know whether I have to give much credence to such statements at all. Anybody might say anything. We say that this anicut has been repaired, so much money has been spent, and the repairs that are necessary have been executed. So far as the bridge is concerned (the road-cum-regulator), we have done all we can. We have sent the scheme to the Centre for sanction. Hon. Members opposite have friends in Delhi, and they can through the help of their friends in Delhi have the scheme sanctioned expeditiously. They may take the assurance that the estimates have been sent to the Central Government. Let me also tell hon. Members opposite that this Government are not at all indifferent. They always want to protect the interests of the ryots. They are always alert and watchful, and they have done their best. Therefore, I submit that no charge can be laid against the present Government so far as this damage to the anicut is concerned." (Ministerialist Cheers.)

SRI M. HANUMANTHA RAO :—" Will the Hon. Minister please tell us who is responsible then? Is God responsible for all this havoc? "

* THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—" I believe the hon. Member has read the report of the Krishna Anicut Enquiry Committee. If he had read it, he would have known who is responsible."

SRI T. NAGI REDDI :—" On a point of information, Sir. Is it not true that those who are responsible for the construction of this dam have given out a certain number of years as the life of the dam? If so, does it not mean by that that we must be prepared for breaches or some other trouble that might occur at the end of the stipulated period? Did the Government take note of the fact that the bridge was on its last days according to the engineers who constructed the dam? "

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—" I do not know where from the hon. Member got this information."

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—" I wish to make a personal explanation, Sir. Hon. Members feel that I have said something about Sri Venkatachari and so on. I am not accusing any Tamilian, but unfortunately, Sri Venkatachari, who did the things, happens to be a Tamilian. I do not say anything collectively against Tamilians. I have no prejudice against anybody except against people who do evil to others, whether they are Tamilians or Telugus. I feel that Sri Venkatachari, as the responsible head of the Government department, ignored everything. I do not accuse the Hon. Minister because he never thought about this. I do not mean anything wrong against Tamilians, but, unfortunately, . . . "

RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—" Mr. Speaker, Sir, when I rose to speak, I was not allowed and I obeyed your ruling. But the hon. Member under cover of personal explanation is going on speaking."

8th April 1953]

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Sri Vavilala Gopalakrishnaiah withdrawing his amendment? ”

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ I request that my amendment may be split up into two parts.”

MR. SPEAKER :—“ That is not possible. I am going to put the hon. Member's amendment to the vote of the House. The question is—

‘ Add the following at the end :—

“ And on such consideration the House is of opinion that the Chief Engineer, Sri Venkatachari, was responsible for the events of May 1952, and was guilty of negligence. It also recommends to the State Government to undertake the construction of the road-regulator bridge immediately.” ”

The amendment was put and lost.

SRI M. LAKSHMANASWAMY :—“ Sir, my doubts are not cleared. I have put some questions for clarification.”

MR. SPEAKER :—“ I am now going to put the amendment of the hon. Member Sri M. Lakshmanaswamy to the vote of the House. The question is—

‘ Add the following at the end :—

“ and on such consideration the House regrets to note—

(i) the failure of the Government to take necessary steps to begin the road-bridge-cum-regulator work by March 15, 1953;

(ii) the failure of the Government to ensure regular water supply to Krishna delta ryots in the year 1952-53;

(iii) the failure of the Enquiry Committee to take note of the Krishna Collector's report at the time of damage; and

(iv) the failure of the Government to take note of the inspection reports of the Chief Engineer after the damage in May 1952.” ”

The amendment was put and lost.

SRI C. V. K. RAO :—“ Sir, I am not withdrawing my amendment.”

MR. SPEAKER :—“ I am putting the amendment of the hon. Member Sri C. V. K. Rao to the vote of the House. The question is—

‘ Add the following at the end :—

“ and on such consideration this House is of opinion that the Government had erred in appointing Sri Venkatachari as a member of the Committee, who should have been a witness before the Committee to answer the question of neglect and defect in the operation and maintenance of the anicut.” ”

The amendment was put and lost.

[8th April 1953]

MR. SPEAKER :—" I am now going to put the Government motion to the vote of the House. The question is—

' That the Krishna Anicut Enquiry Committee Report be taken into consideration.' "

The motion was put and carried.

(2) THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE REPORT ON THE
ACCOUNTS FOR 1948-49.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Report of the Public Accounts Committee on the Accounts of the State of Madras for the year 1948-49 be taken into consideration.'

Sir, we are beginning the second post-mortem examination this afternoon. The first post-mortem at least had some subsisting interest. But this post-mortem examination relates to accounts of 1948-49—four years before. I am sure hon. Members will realize that whatever might be the merits of the post-mortem examination, and whatever might be the lessons such post-mortem examination will teach us for our future guidance and conduct, going into the details of the report will not serve any useful purpose at present. Therefore, I submit that this report may be considered formally, and the motion accepted. Because, this is a formality which is required by law."

RAJA MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—" Sir, the Hon. Minister has moved that the accounts for 1948-49 be taken into consideration. I want to know when will the report for the later years be placed before the House."

MR. SPEAKER :—" I want to know how much time Members of the Opposition want to speak on the accounts for 1948-49."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, the hon. Member Sri K. Krishna Rao, after moving his amendment, will speak for about half an hour. There are only two Members on our side to speak."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri K. Krishna Rao will speak for half an hour, and the other hon. Member will speak for about 5 minutes."

* SRI K. KRISHNA RAO :—" Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

' Add at the end of the motion the following :—

" and particularly the remarks of the Committee under the head ' State Trading Schemes ' (paragraph 13, page 10) and consider the urgent need to constitute a Committee composed of the members of the Legislative Assembly to examine the accounting and results thereof of the